sensetòpics

Observatori
Sense Tòpics 2026

ENTRE LA DESHUMANITZACIÓ, L'ESTIGMA I LES VEUS SILENCIADES

La representació mediàtica de les persones migrants durant el procés de regularització extraordinària de 2026

CEA(R)
Comisión Española de Ayuda al Refugiado

(p) Unió de Periodistes Valencians

Observatori Sense Tòpics 2026. Entre la deshumanització, l'estigma i les veus silenciades. La representació mediàtica de les persones migrants durant el procés de regularització extraordinària de 2026.

Una publicació d'Alça la veu contra la discriminació i els delictes d'odi, CEAR València i Unió de Periodistes Valencians.

Reconeixement no comercial (BY-NC): Es permet la generació d'obres derivades sempre que no es faça un ús comercial. Tampoc es pot utilitzar l'obra original amb finalitats comercials.

© Novembre de 2026

Elaborat pel periodista Vicent Canet Martínez en col·laboració amb l'equip d'incidència i participació social de CEAR València i la Unió de Periodistes Valencians.

Disenyat i maquetat per Fàbrika Gràfika Coop V.

Fotografies de Raquel Fontanal Fernández.

Finançat per:

GENERALITAT VALENCIANA
Vicepresidencia Primera y Conselleria de Servicios Sociales, Igualdad y Vivienda

Índex

1. Pròleg Unió de Periodistes Valencians 2
2. Analitzar per combatre la discriminació i els delictes d'odi 5
3. Migració, refugi i construcció mediàtica de l´alteritat 8
4. Com s'ha analitzat el relat mediàtic? 10
    - 4.1 Mostra i metodologia de l'anàlisi quantitativa 10
    - 4.2 Mostra i metodologia de l'anàlisi qualitativa 15
    - 4.3 Mostra i metodologia de l'anàlisi sobre la crisi humanitària a Ceuta 15
5. Què diuen les dades? 17
    - 5.1 Quina realitat ens conten? 17
    - 5.2 Qui parla? Qui apareix? 29
    - 5.3 Les veus que construeixen la notícia 31
    - 5.4 Com expliquen la regularització? 31
    - 5.5 Perquè les paraules importen 35
    - 5.6 L'impacte visual de les notícies 36
    - 5.7 Les ulleres morades als mitjans 40
    - 5.8 Entre l'estigma i la responsabilitat periodística 41
6. Annex sobre la crisi humanitària a Ceuta 44
7. Els relats que els mitjans transmeten a l'opinió pública 47
8. Recomanacions - Cap a una comunicació responsable sobre migració i asil 50
9. Referències bibliogràfiques 53

1. Pròleg Unió de Periodistes Valencians

Quan la discriminació es fa llei

Hi ha paraules que obrin camí. Paraules que, a força de repetir-se en tribunes polítiques, xarxes socials, tertúlies i titulars, deixen de provocar rebuig, es normalitzen i acaben convertint-se en polítiques públiques. Este 2026, a la Comunitat Valenciana hem travessat una frontera especialment preocupant. Les Corts han aprovat els primers pressupostos d'una comunitat autònoma que regulen per llei l'anomenada "prioritat nacional", una exigència de Vox assumida pel Partit Popular que introdueix criteris vinculats a l'arrelament en l'accés a determinades polítiques socials i d'habitatge. Un pas que evidencia fins a quin punt postulats que fa només uns anys identificàvem amb l'extrema dreta han aconseguit penetrar en les institucions i traslladar-se de les paraules a les normes.

No és una qüestió merament semàntica. Darrere de conceptes aparentment neutres com "prioritat", "arrelament" o "preferència" hi ha una determinada manera d'establir qui pot accedir als recursos públics i en quines condicions. El debat sobre la immigració ha deixat, per tant, de situar-se únicament en el terreny dels discursos per entrar de ple en el dels drets. I això ocorre en un context en què la desinformació racista i islamòfoba continua trobant en determinats discursos polítics i institucionals un potent altaveu.

Les paraules importen també quan deshumanitzen. Ho hem comprovat este estiu després de l'arribada de milers de persones a Ceuta. Un representant institucional va arribar a parlar públicament de "caçar" i "pescar" persones migrants, unes declaracions que el Ministeri d'Igualtat va traslladar a la Fiscalia perquè estudiara si podien ser constitutives d'un delicte d'odi. Mentrestant, OBERAXE va detectar 9.590 missatges d'odi en xarxes socials només durant els dos dies de major afluència a Ceuta. A l'agost, els continguts racistes i xenòfobs monitorats van créixer un 76%, amb les persones migrants i d'origen nord-africà entre els principals grups assenyalats. Quan des de les institucions es parla de persones criminalitzant-les com si foren una amenaça, una invasió o alguna cosa que es pot "caçar", no estem només davant d'una elecció desafortunada de paraules. Estem contribuint a construir un marc des del qual una part de la societat deixa de ser percebuda com a subjecte de drets.

És precisament ací on el periodisme té una responsabilitat enorme. I on l'anàlisi que presenta enguany l'Observatori Sense Tòpics resulta especialment pertinent. Perquè hi ha una contradicció que continuem sense resoldre: les persones migrants són objecte permanent de la informació sobre immigració, però rarament en són protagonistes. Parlem d'elles, però poques vegades amb elles. Les seues veus continuen pràcticament absents de les informacions que afecten directament les seues vides, mentre polítics, institucions, forces de seguretat o organitzacions interpreten la realitat en nom seu. I quan apareixen, massa sovint ho fan des d'un enfocament victimista, assistencialista o criminalitzador més que com a persones titulars de drets i fonts legitimades per explicar la seua pròpia realitat.

Esta invisibilització tampoc afecta totes les persones migrants de la mateixa manera. L'anàlisi apunta a la consolidació d'un imaginari que estableix, de manera més o menys explícita, una jerarquia entre una migració percebuda com a pròxima, acceptable o "integrable" —en la qual encaixen amb més facilitat les persones procedents del Sud i el Centre d'Amèrica — i una altra construïda com a problemàtica o amenaçadora. En esta última representació trobem especialment les persones marroquines i les persones negres procedents de l'Àfrica subsahariana.

La paradoxa és especialment reveladora; estan infrarepresentades com a persones i sobrerepresentades com a problema. Apareixen quan parlem de Ceuta, de pasteres, de frontera, de menors migrants sense referents familiars, de conflicte o d'inseguretat. Desapareixen, en canvi, com a treballadores, veïnes, famílies, professionals, estudiants, creadores o ciutadania organitzada. Coneixem el fenomen que protagonitzen, però molt poques vegades coneixem la persona. I esta selecció també construeix realitat.

No es tracta d'amagar els problemes ni de substituir els estereotips negatius per una representació idealitzada de la migració. Això tampoc seria periodisme. Es tracta de contextualitzar, contrastar i diversificar les fonts; de no convertir l'origen, el color de pell o la religió en una explicació implícita dels comportaments; de diferenciar immigració de delinqüència i situació administrativa de perillositat; i, sobretot, de preguntar-nos qui parla, qui queda fora del relat i per què.

Hi ha, afortunadament, alguns brots verds. Periodistes i determinats mitjans comencen a incorporar altres fonts, altres històries i una mirada més vinculada als drets humans, especialment des de les seccions de societat. És encara una tendència incipient, però necessària, que intenta compensar una contradicció que mereix una reflexió profunda dins de la professió. Mentre unes pàgines tracten d'explicar la complexitat de les migracions, altres —especialment les d'informació política— continuen reproduint de manera pràcticament literal declaracions racistes, xenòfobes o deshumanitzadores de representants públics. Informar que algú ha pronunciat unes paraules no ens eximeix de contextualitzar-les, contrastar-les ni explicar-ne les conseqüències. La literalitat no sempre és neutralitat.

I encara hi ha una altra pregunta incòmoda que este Observatori ens convida a plantejar-nos: qui decideix des d'on conten els mitjans la immigració? Les rutines professionals importen, però també les línies editorials, els interessos empresarials i la propietat dels mitjans. El procés extraordinari de regularització que s'analitza en este pàgines n'ofereix un exemple especialment interessant. Una iniciativa nascuda de la mobilització de col·lectius de persones migrants i organitzacions socials va aconseguir més de 700.000 signatures i va arribar al Congrés dels Diputats i Diputades, on la seua presa en consideració va obtindre 310 vots a favor i només 33 en contra. Dos anys després, aquella pressió de la societat civil ha contribuït a impulsar un procediment extraordinari de regularització. Resulta revelador observar com una mateixa realitat pot ser presentada com una qüestió de drets i inclusió, una necessitat social i econòmica o, en l'extrem contrari, una amenaça. Analitzar la informació sobre migracions exigeix, per tant, mirar també els marcs editorials i empresarials des dels quals es construeix.

El treball que el periodista Vicent Canet desenvolupa en estes pàgines ens aporta dades i exemples per mirar críticament les nostres pròpies rutines professionals. La seua anàlisi permet identificar patrons, absències i enfocaments que sovint passen inadvertits en el vertigen de l'actualitat i ens ajuda a posar el mirall davant de la professió, no per assenyalar culpables, sinó per detectar biaixos, revisar pràctiques i fer millor periodisme.

Des de la Unió de Periodistes Valencians i CEAR València mantenim precisament eixe compromís. En un moment en què la desinformació racista i islamòfoba circula amb enorme facilitat, en què determinats discursos deshumanitzadors han conquistat espais institucionals i en què la discriminació pot acabar convertida en política pública, defensar un periodisme rigorós, independent i respectuós amb els drets humans és també defensar la qualitat de la nostra democràcia.

Perquè davant de la construcció de l'altre com una amenaça, el periodisme té una responsabilitat essencial. Posar context, verificar, desmentir on hi ha prejudici, dades esbiaixades on hi ha desinformació i persones on altres només volen que vegem un problema.

Lorena Tortosa Guerrero
Membre de la Comissió executiva de la Unió de Periodistes Valencians.

2. Analitzar per combatre la discriminació i els delictes d'odi

L'**Observatori Sense Tòpics** forma part del programa "***Alça la veu contra la discriminació i els delictes d´odi***", desenvolupat per **CEAR València** des de fa nou anys i finançat per la **Vicepresidència Primera i Conselleria de Serveis Socials, Igualtat i Vivenda** a través de les subvencions destinades a programes socials amb càrrec al 0,7 % de l'IRPF.

Entre les diferents línies d'actuació del programa destaca **l'Observatori**, impulsat en col·laboració amb la **Unió de Periodistes Valencians**, amb l'objectiu **d'analitzar el tractament informatiu i mediàtic de les migracions i el refugi en els mitjans de comunicació.** Al llarg d'aquests anys, l'Observatori ha identificat narratives, estereotips i prejudicis que alimenten la discriminació i el racisme, així com el seu impacte en l'opinió pública.

En 2018, la periodista Teresa Díaz va estudiar **la cobertura de les arribades a les costes i de les entrades per Ceuta i Melilla**. En 2019, de la mà de periodistes i activistes com Miquel Ramos, Marta Pérez i Adrián Caballero, es va examinar **el discurs i la desinformació generats durant la campanya electoral**. L'any 2020, l'activista i llicenciat en Filosofia Adrián Vives va centrar la seua investigació en el discurs mediàtic i polític contra la migració difós durant la **pandèmia de la COVID-19**. En 2021, juntament amb la periodista Paloma Chen, es va tornar a analitzar la cobertura de **l'arribada de persones a les costes canàries, la situació a Ceuta i el trasllat de persones evacuades des de l'Afganistan**. En 2022, la periodista Laura Escartí va examinar el tractament mediàtic del **conflicte d'Ucraïna i de l'acollida de persones refugiades.** En 2023, les periodistes Elena Belenguer i Marta Rojo van abordar la cobertura mediàtica de **l'ocupació israeliana i de la situació de la població palestina**. En 2024, el periodista Daniel Martín Fernández va analitzar novament el tractament mediàtic de **les arribades a les costes, especialment a les Illes Canàries**. Finalment, en 2025 es va analitzar el tractament mediàtic sobre **els discursos polítics contra les i els menors no acompanyats,** elaborat pel fotoperiodista Mathias Rodríguez.

Aquest any, analitzem el tractament informatiu del **procés de regularització extraordinària de persones migrants**, una de les qüestions amb més rellevància en l'agenda política i mediàtica dels últims anys en matèria migratòria. De manera complementària, l'informe també aborda el debat al voltant del **principi de prioritat nacional** impulsat al País Valencià i la **crisi humanitària a Ceuta**, qüestions estretament vinculades al context polític i social en què s'emmarca la regularització, entre altres.

La regularització extraordinària de persones migrants, aprovada mitjançant el Reial decret 316/2026, de 14 d'abril, és el resultat d'anys de reivindicació i pressió social, liderades pel

moviment estatal "**Regularización Ya"** i secundades per centenars d'entitats de la societat civil, de la qual CEAR va formar part. El fet que el procés de regularització haja sigut possible gràcies a una **ILP** – **Iniciativa Legislativa Popular,** amb més de 700.000 signatures de suport ciutadà, posa de manifest la capacitat de la ciutadania organitzada per a impulsar canvis polítics en matèria migratòria.

La regularització extraordinària no suposa cap privilegi; ha estat una eina per a **garantir drets,** combatre l'exclusió i afavorir la plena inclusió de les nostres veïnes i veïns, alhora que contribueix a la construcció d'una **societat més diversa, igualitària i democràtica**. Tot i això, la solució real passa per impulsar mecanismes estructurals que eviten la irregularitat administrativa i garantisquen l'accés efectiu als drets bàsics. La persistència d'aquestes situacions genera desigualtats estructurals i afavoreix processos de discriminació institucional, limitant l'accés a drets i oportunitats en condicions d'igualtat.

Part del debat mediàtic sobre la regularització va estar marcat per narratives alarmistes i informacions falses que van alimentar la desinformació i els prejudicis contra les persones migrants. Entre algunes qüestions, es va afirmar erròniament que podrien beneficiar-se'n persones amb antecedents penals greus, l'associació amb l'obtenció automàtica de la nacionalitat española amb una suposada alteració del cens electoral i un "efecte crida". Paral·lelament, també es va qüestionar la legalitat del procés, generant dubtes sobre una iniciativa emparada per l'ordenament jurídic.

Resulta significatiu que, només un mes després del tancament del procés extraordinari de regularització, les Corts Valencianes aprovaren la llei d'acompanyament als pressupostos de 2026, que incorpora el principi de **"prioritat nacional"** en l'accés a determinats recursos públics. Aquest contrast evidencia la coexistència de marcs narratius oposats sobre la migració: d'una banda, una perspectiva centrada en els drets i la inclusió i, de l'altra, discursos que associen la migració a la competència pels recursos públics, la seguretat o la necessitat d'establir criteris de preferència en l'accés a drets i prestacions, segons l'arrelament, el temps de residència o la situació administrativa de les persones migrants.

La **prioritat nacional** entra en contradicció amb la normativa internacional i nacional de lluita contra la discriminació, que garanteix un marc legal orientat a la protecció dels drets humans, les llibertats fonamentals i la **igualtat de tracte de totes les persones.**

En aquest informe també hem volgut analitzar la **crisi humanitària a Ceuta**, ja que constitueix un dels principals episodis que han marcat el debat sobre la migració durant aquest any 2026. Vint-i-dos països de la UE van vincular la regularització amb un possible «factor d'atracció» de nous fluxos migratoris.

Juntament amb el procés de regularització extraordinària i les discussions al voltant de la denominada **«prioritat nacional», la situació a Ceuta** ens permet observar com diferents actors

polítics i mediàtics construeixen marcs narratius divergents sobre la migració, l'accés a drets, la inclusió i la convivència.

La crisi humanitària de Ceuta posa de manifest les limitacions de les polítiques migratòries europees basades en l'externalització i control fronterer. Davant d'aquesta realitat, resulta imprescindible adoptar un enfocament centrat en els drets humans i garantir vies legals i segures.

Des de CEAR denunciem la instrumentalització política i mediàtica de la migració i els discursos d'odi que alimenten la polarització social i la discriminació contra les persones migrants i refugiades.

Equip d'incidència i participació social de CEAR València

3. Migració, refugi i construcció mediàtica de l'alteritat

EL "NOU RACISME" DISCURSIU

Teun A. van Dijk (2005) enuncia l'existència d'un **"nou racisme discursiu", que es manifesta de forma indirecta a partir de la selecció de temes, fonts, protagonistes, lèxic o contextos.** El "nou racisme" **vol "ser democràtic i respectable, i, per tant, en primer lloc nega que siga racisme. El racisme real, en aquest marc de pensament, només existeix en l'extrema dreta".** L'article afegeix que els discursos "semblen simples paraules, molt allunyades de la violència oberta i la enèrgica segregació del "vell" racisme. Malgrat això, poden ser igual d'eficaces a 'hora de marginar i excloure les minories", això fa que "encara siga més difícil i precària la resistència de les minories (o la dissidència blanca) contra aquest tipus de racisme".

Segons van Dijk, el discurs influeix de manera decisiva en la percepció social de les persones migrants. **En aquest sentit, "el discurs mediàtic és la font principal del coneixement, les actituds i la ideologia de les persones".** En un context en què bona part de la ciutadania no té una relació directa amb aquestes realitats, **els relats mediàtics contribueixen a configurar** les idees, les actituds i **les percepcions col·lectives sobre la migració. Per l'autor, el discurs és "la font principal de les creences racistes de les persones"** perquè considera que **"aprenem el racisme (o l'antirracisme) en gran part mitjançant el text i la parla".** A més, assenyala que "els grups minoritaris no tenen prou poder per oposar-se públicament a aquesta informació esbiaixada".

El nou racisme ha contribuït de manera fonamental a crear enquadraments negatius, estereotips, prejudicis i ideologies sobre "altres" grups humans i, indirectament, el racisme. I ho fa evitant "etiquetes explícitament racistes" a partir d'usar paraules negatives, eufemismes o marcs implícits per a les audiències, per a descriure les propietats o accions de les persones migrants o de les minories.

L'ALTERITAT EN EL DISCURS

El relat mediàtic sobre les persones migrants **es construeix des de l'alteritat, és a dir, des d'una perspectiva que les presenta com a diferents o externes al "nosaltres"**. Aquesta mirada acostuma a excloure la seua veu i capacitat d'agència, convertint-les en objecte de la informació.

Segons Stuart Hall (2010), excloure les persones migrants "és un mecanisme que facilita la deshumanització i l'estigma". Una estratègia discursiva que facilitaria formular prejudicis

i reforça les relacions de poder existents sense formular missatges explícitament racistes. Un tret important és que aquest discurs estiga naturalitzat i presentat com a part del sentit comú. En aquest sentit, Hall indica que "les ideologies tendeixen a desaparèixer de la vista en el món "naturalitzat" del sentit comú (...) el racisme és una de les ideologies existents més profundament "naturalitzades".

Per Hall, els mitjans "ajuden a classificar el mon en termes de categories racials" i assenyala que **cada persona parla i interpreta "mitjançant de les ideologies que hi ha actives" i que proporcionen recursos per "donar sentit" a les relacions socials i el lloc de cadascú en elles**.

CONSTRUCCIÓ DE MARCS D'INTERPRETACIÓ

Robert M. Entman (1993) desenvolupa la **teoria del *framing,* enquadrament o la generació de marcs d'interpretació que seleccionen, destaquen, amaguen determinats elements de la realitat que afavoreixen unes interpretacions concretes. Enquadrar significa seleccionar alguns aspectes d'una realitat de manera que afavorisca una determinada definició del problema, una interpretació causal, una avaluació moral i/o una recomanació de tractament de la qüestió descrita".** "L'enquadrament té un paper central en l'exercici del poder polític, i el marc d'un text informatiu és, en realitat, l'empremta del poder: registra la identitat dels actors o interessos que han competit per dominar el text".

En definitiva, per Hall els **marcs orienten el pensament i les conclusions de l'audiència.** L'autor considera que el públic té marge d'autonomia i pot establir connexions no explicitades i altres explicacions causals. Amb tot, les reaccions del públic es veuen clarament afectades pels enquadraments quan no està tan ben informat sobre un tema.

4. Com s'ha analitzat el relat mediàtic

En la recerca s'ha plantejat respondre la pregunta: **com ha contribuït el relat mediàtic a construir una determinada percepció social de les persones migrants que s'hi acullen al procés de regularització?** Per això, s'han usat tècniques quantitatives i qualitatives de recerca i d'anàlisi del discurs a partir de diferents marcadors: marcs interpretatius, protagonismes, fonts, llenguatge, perspectiva de gènere o l'estudi de les imatges i els marcs que les reforcen.

4.1. Mostra i metodologia de l'anàlisi quantitativa

SELECCIÓ DE MITJANS

Els **criteris aplicats** per seleccionar els mitjans han estat: **pluralitat política, diversitat territorial i rellevància/audiència.**

- **Mitjans tradicionals privats de premsa impresa, amb edició digital i d'àmbit valencià:** *Levante-EMV, Las Provincias*.

  Els **dos mitjans son d'àmbit valencià** - presents en l'àmbit digital i en premsa impresa- amb més audiència, segons dades de la consultora Gfk i OJD**, -juny 2026-, i en ambdós casos s'analitzen només les notícies de la versió digital.**

- **Mitjans digitals privats espanyols amb edició valenciana:** *El Diario*, *El Español*

  En l'àmbit estatal, però que compten amb una edició valenciana àmplia, s'han escollit a *El Español* i *El Diario.* Per una banda, *El Español* és el mitjà digital més llegit del País Valencià. Per una altra banda, *ElDiario* representa, segons els seus Estatuts, una línia editorial que dona prioritat a la societat civil, els drets socials, la igualtat, el racisme i les migracions. A més, té un model diferent: no està vinculat a cap gran grup mediàtic i més del 70% de la seva propietat està en mans de persones que treballen al mitjà.

- **Mitjà públic d'àmbit valencià:** À Punt

  S'**ha seleccionat À Punt com a mitjà públic d'àmbit valencià**, amb l'objectiu d'oferir un contrapunt als enfocaments dels mitjans privats d'àmbit valencià i espanyol.

SELECCIÓ DE NOTÍCIES

Àmbit territorial

- **L'àmbit de les notícies escollides ha estat prioritàriament del País Valencià.** En l'àmbit local, s'han inclòs només aquelles que facen referència a Alacant, Castelló o València. Puntualment, s'han inclòs, pel seu interès, notícies en les quals l'àmbit no es estrictament valencià —conflictes entre el govern espanyol i valencià, etc—, però el pes d'aquest àmbit territorial és clau per entendre la notícia o és usada com a exemple principal.

Delimitació temporal

- **a. Anunci del procés de regularització:** S'han cercat informacions del **26 de gener al 5 de febrer**. Si bé l'anunci formal és el 27 de gener, hi havia hagut filtracions a mitjans des del dia d'abans.

  b. Aprovació i període de presentació de sol·licituds de regularització: del 14 d'abril al 30 de juny: El 14 d'abril es va produir l'aprovació de la regularització extraordinària per part del Govern d'Espanya. Hi ha una 1a fase informativa on la majoria de les informacions de la mostra analitzada va del 14 al 24 d'abril.

  c. Primers balanços sobre la regularització extraordinària i es produeixen noves informacions relacionades amb la resolució del Tribunal Suprem, que rebutja la petició d'alguns governs, com el Govern Valencià de suspendre el procés de regularització.

Gèneres periodístics

- S'han escollit, entre els gèneres informatius, les **notícies** i, entre els gèneres interpretatius, **reportatges, entrevistes i cròniques**. S'han **descartat els breus i els gèneres d'opinió, perquè es pretén analitzar el contingut informatiu i interpretatiu**.

Paraules clau

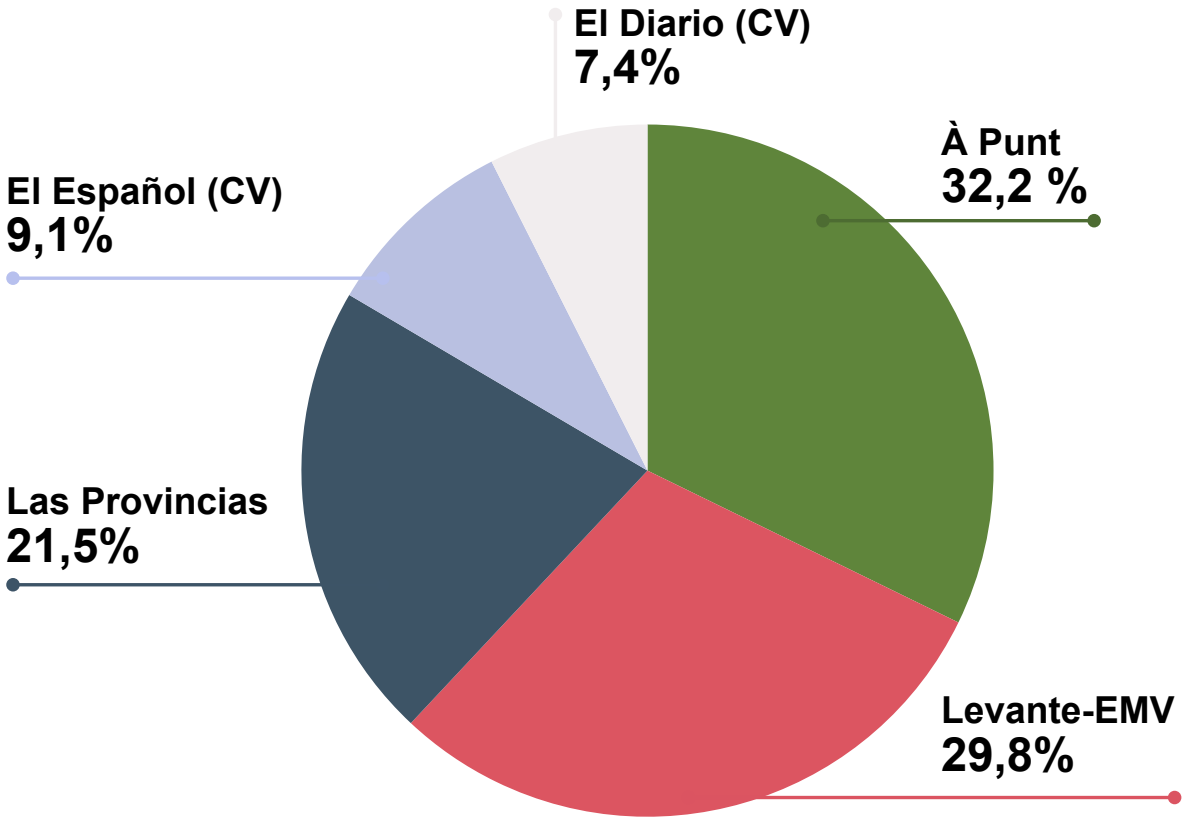
- Les següents paraules clau han servit per fer la recerca en els mitjans sobre el procés de regularització:

  Regularització / Regularització extraordinària / Regularització "massiva"

Notícies de la mostra per mitjans

- **En total s'han escollit 121 notícies a partir dels diferents criteris: que siga un resultat de la recerca amb paraules clau, que complisquen l'àmbit territorial, la temporalitat i el gènere periodístic**. Amb tot, no és una mostra exhaustiva que incloga totes les notícies aparegudes en les recerques dels buscadors dels mitjans sinó una selecció en funció de l'interès informatiu. S'han prioritzat notícies que tenen com a tema principal el procés de regularització (92,5%) però també hi ha on és tema secundari (5%) o una menció (2,5%).

Distribució per mitjans de la mostra de notícies analitzades
% de notícies analitzades per mitjans

Nota: La suma dels valors dona 100%.

ANÀLISI DE LES NOTÍCIES

Aquest treball s'ha centrat exclusivament en les 121 notícies escrites i en la primera imatge que les acompanya.

a. Marcs interpretatius:

S'han examinat els **marcs i relats** que es construeixen al voltant del procés de regularització: els neutres, els inclusius o els estigmatitzadors. De totes aquestes variables s'han obtingut dades estadístiques per poder fer interpretacions, establir patrons i definir bones i males pràctiques.

b. Protagonistes i fonts:

S'ha analitzat qui són **les persones, institucions, partits polítics o entitats que protagonitzen la notícia segons el titular.** Per una altra banda, també s'han estudiat les **fonts utilitzades en el cos de la notícia: el tipus de fonts, el pluralisme i la presència de les persones migrants**.

c. Valoració de les notícies

Per poder valorar de forma global les notícies s'han classificat en 4 categories d'abordatge mediàtic:

- **Informacions negatives:** Aquelles on l'enfocament predominant és el conflicte, la criminalització o l'estigmatització.
- **Informacions neutres:** Les notícies que es presenten, si més no formalment, com a més neutres o on predominen elements més informatius o descriptius.
- **Informacions positives:** Aquelles notícies que o bé intenten analitzar críticament el discurs hegemònic o que apliquen bones pràctiques periodístiques com donar veu a les persones migrants o a les entitats socials defensores dels drets humans.
- **Pluralisme sense verificar:** Aquelles notícies que inclouen pluralisme en les fonts (pluralitat de partits polítics però també pot incloure fonts institucionals, entitats socials, sindicats, patronals, entre altres). **El pluralisme aparent permet afirmacions estigmatitzadores que no es verifiquen.**

d. Verificació

S'ha analitzat si les afirmacions estigmatitzants són verificades i contrastades o es reprodueixen sense comprovar-ne la veracitat, assumint els marcs interpretatius i equiparant-les a altres afirmacions.

e. Context

S'ha examinat la presència de context per esbrinar les causes que s'aporten per explicar els fets i la vinculació amb altres informacions o fenòmens.

f. Diversitat i igualtat:

Perspectiva de gènere i LGTBIQ+

S'ha estudiat la presència de la **perspectiva de gènere en el relat mediàtic: l'especificitat de l'opressió que pateixen les dones i les persones LGBTIQ+**. Això inclou les violències masclistes i LGBTI-fòbiques o les desigualtats estructurals que pateixen. Alhora, la perspectiva de gènere i LGBTIQ+ també incorpora les afectacions diferenciades que pot tenir una realitat concreta tant en les dones com en les persones LGBTIQ+, en aquest cas sobre el procés de regularització extraordinària.

Visibilitat de les dones i de les persones LGTBIQ+

S'ha observat l**a presència de dones i persones LGBTIQ+ en les notícies**, tant com a protagonistes com en el desenvolupament de la informació. A més, s'ha examinat el seu rol (en representació d'institucions o d'entitats socials, o bé per explicar la seua pròpia experiència) i s'ha identificat específicament la presència de dones migrants i de persones migrants LGBTIQ+.

Diversitat orígens

A més, s'ha quantificat, quan hi havia informació disponible, sobre la diversitat d'orígens de les persones sol·licitants de la regularització.

g. Imatges:

S'ha estudiat el paper de la **primera imatge que acompanya a cada notícia** analitzada com a part de la informació i la seua funció per reforçar, contextualitzar o aportar elements d'interpretació al relat. S'han examinat quines **representacions s'han repetit més i s'ha valorat la imatge en relació a cada notícia.**

4.2 Mostra i metodologia de l'anàlisi qualitativa

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES

La mostra qualitativa **s'ha seleccionat**, en funció del **seu interés informatiu o rellevància per l'anàlisi**, entre les notícies de la mostra quantitativa de 121 notícies. En total, **s'han escollit 28 notícies** a les quals s'ha fet una anàlisi més exhaustiva sobre com construeix el relat mediàtic al voltant del procés de regularització. Per mitjans, les notícies estan distribuïdes entre: **11 del *Levante-EMV,* 7 d'À Punt, 6 de *Las Provincias*, 2 d'*El Diario* i 2 d'*El Español*.**

Del total, 12 s'han escollit per ser una bona pràctica, 4 per ser mala pràctica i 12 més són un exemple representatiu.

ANÀLISI DE LES NOTÍCIES

- **Una anàlisi més a fons dels marcs interpretatius:** veure quin problema defineix la informació, les causes i les responsabilitats atribuïdes, les solucions plantejades, així com els missatges clau que transmet cada notícia.
- Pel que fa a les **imatges**, l'anàlisi qualitativa té en compte el context, el pla, l'actitud i si la representació és individual o col·lectiva.

4.3 Mostra i metodologia de l'Annex sobre la crisi humanitària a Ceuta

El 30 de juliol de 2026, l'arribada de milers de persones a Ceuta va generar una situació d'emergència humanitària que va posar de manifest els reptes en matèria de garantia de drets humans, protecció internacional i acollida digna. La repercussió mediàtica, les dimensions d'aquesta situació i la proliferació de conductes i discursos d'odi han tingut un ampli impacte en el debat polític i social.

La **vinculació que algunes persones amb responsabilitats institucionals,** tant en l'àmbit espanyol com europeu, **van intentar establir entre aquests fets i el procés de regularització** que acabava de tenir lloc a Espanya h**a estat decisiva per incloure un annex específic en aquest informe**.

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES

Les cerques realitzades per trobar les notícies han estat **"Ceuta regularització"** o **"regularització efecte crida"**. El període analitzat és entre el **30 de juliol i el 8 d'agost**. S'ha fet una selecció qualitativa de notícies que representassen casos paradigmàtics per a l'anàlisi. La relació entre regularització i els fets de Ceuta, no sol ocupar en la majoria de les notícies una part central sinó una secundària i de context. S'han seleccionat **8 notícies, a part de la mostra quantitativa general,** repartides entre 4 mitjans: **4 notícies de *Levante-EMV*, 2 de *Las Provincias*, 1 d'*El Diario* i 1 d'*El Español***.

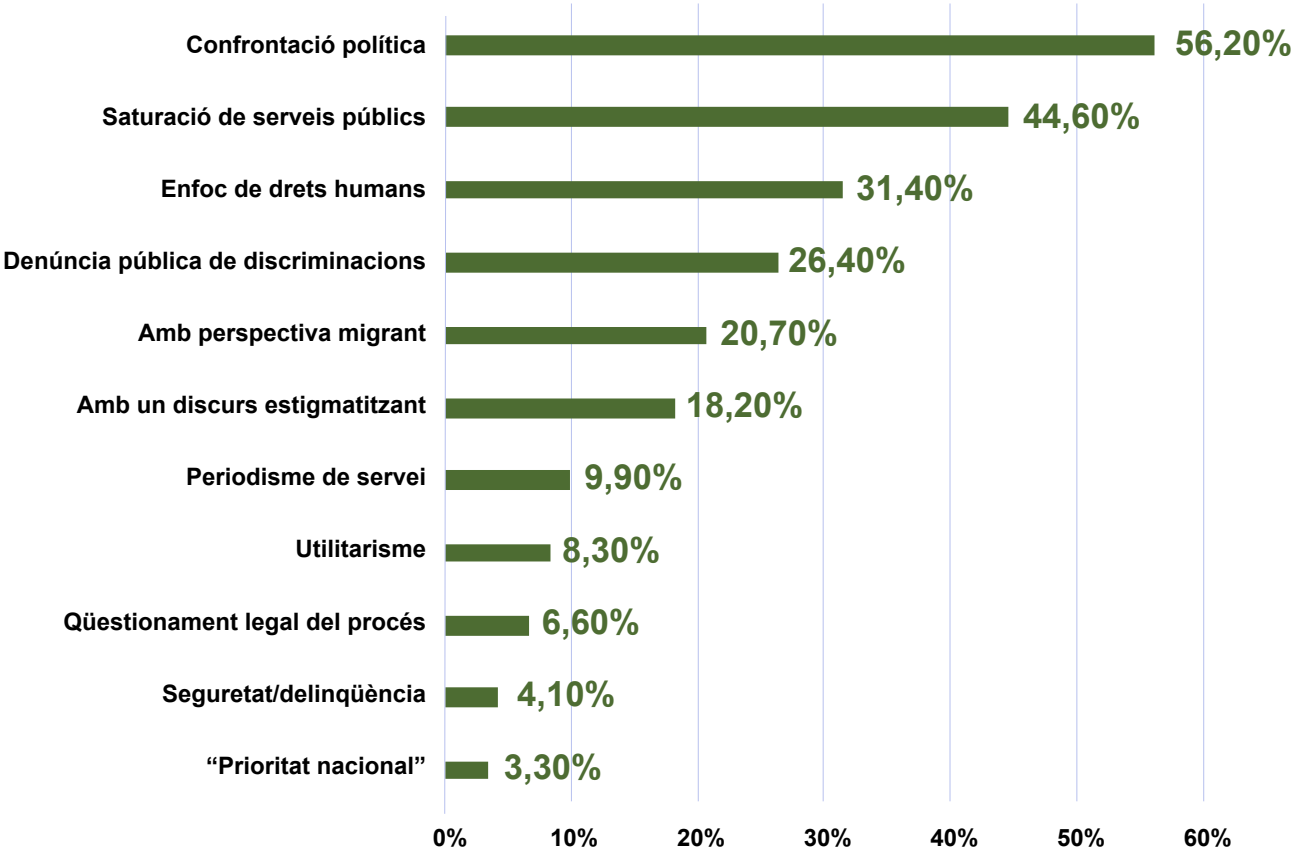
ANÀLISI DE LES NOTÍCIES

L'objectiu és avaluar la suposada vinculació que han reproduït els mitjans entre regularització, el fals "efecte crida" i crisi humanitària a Ceuta, i analitzar si han verificat i contrastat aquestes afirmacions. S'ha investigat si la regularització apareix en elements destacats (títol, subtítol, entradeta i titulets), si les afirmacions són del propi mitjà o es fan a través d'una font.

5. Què diuen les dades?

5.1. Quina realitat conten?

Marcs interpretatius presents en les informacions analitzades
% de notícies on el marc està present

Nota: Les diferents categories sumen més de 100% perquè una mateixa notícia en pot incloure vàries.

UN RELAT CENTRAT EN LA CONFRONTACIÓ POLÍTICA

L'anàlisi que s'ha realitzat de la mostra treballa des del concepte de marcs interpretatius alhora de relatar el procés de regularització i de representar les persones migrants i és aquí on s'afegeixen conceptes com l'alteritat (per la qual el discurs està narrant des d'un punt de vista que els i les exclou com a subjecte polític i protagonista de la informació).

La **confrontació política entre els governs espanyol i valencià (i en les notícies analitzades també l'Ajuntament de València) i entre partits polítics és el que predomina i està present en el 56,20% de les notícies.** Això varia per mitjans, per exemple À Punt (61,5%) i Las provincias (61,5%) tenen un percentatge més alt en aquest enquadrament que el Levante-EMV (41,7%)

La cola este lunes en el ayuntamiento de Valencia. EFE/Manuel Bruque

VALENCIA

Catalá denuncia que hay ayuntamientos del PSOE que envían migrantes a Valencia por no hacer padrones especiales

El Español, 20 d'abril de 2026. [Catalá denuncia que hay ayuntamientos del PSOE que envían migrantes a Valencia por no hacer padrones especiales]

Les cues per la regularització de migrants són el nou motiu de baralla política

Alcaldesses com la de Castelló o València culpen el govern espanyol de no aportar recursos per al procés, l'esquerra les acusa de "boicot" i Vox ho qualifica d'"escandalós"

Més llegit

1 Descens... fins a deu... així canvi... cap de se...

2 Llibertat... als quatre... Sevilla de... participa... a l'exteri... del Llevan...

3 Beatriz Bl... Vizcayno... falleres m... València

4 Xirivella... residus al... carrer pe... conscien... l'incivism...

5 Valderran...

Cues de migrants a la plaça Major de Castelló de la Plana, este dimarts

À Punt NTC 21/04/2026 - 15:15

À Punt, 21 d'abril de 2026. [Les cues per la regularització de migrants són el nou motiu de baralla política].

El govern valencià i altres autonomies del PP planten l'executiu central en la reunió sobre immigració

La vicepresidenta Camarero acusa el gabinet de Sánchez de "deslleialtat institucional" per la regularització extraordinària i la ministra Saiz respon qualificant els populars de partit "antisistema"

Més llegit

1 Descer fins a c abó ca cap de

2 Llibert als qu Sevilla partici a l'exte del Lle

3 Beatriz Vizcay fallere Valènc

4 Xirivel resídu carrer consci l'incivi

Conselleres i conselleres del PP en matèria de Migracions, entre elles la valenciana Susana Camarero (segona per l'esquerra), ahir dijous a Madrid / À Punt NTC

À Punt NTC
23/07/2026 - 17:12

À Punt, 23 de juliol de 2026. [El govern valencià i altres autonomies del PP planten l'executiu central en la reunió sobre immigració]

PREDOMINI DE MARCS DESHUMANITZADORS I ESTIGMATITZADORS

En l'anàlisi, estretament vinculat al marc d'enfrontament polític, apareix el **marc de la saturació dels serveis públics**. Aquest relat presenta les persones migrants com un element extern a la societat i les situa en **competència pels recursos públics**, els quals són representats implícitament com a insuficients o escassos. D'aquesta manera, es reforça la percepció que l'arribada o la presència de persones migrants constitueix una càrrega per al sistema de benestar i una **amenaça per a l'accés als drets i serveis de la resta de la població,** que es planteja en termes de **col·lapse**. Aquest marc és present al 44,63% de les notícies. Per mitjans, l'assumeixen més: *El Español* (63,6%) i *Las Provincias* (57,7%), l'assumeix menys *Levante - EMV* (36,1%).

Las Provincias, 16 d'abril de 2026. [Inmigrantes que pasan la noche haciendo cola para acceder a la regularización: «Llevo acá desde la 1 de la madrugada»]

***Levante-EMV,* 15 d'abril de 2026.** [Colas en el padrón de València ante la inminente puesta en marcha de la regularización extraordinaria]

Aquest **enquadrament de saturació està més present a l'inici del procés (del 14 al 24 d'abril), que és on s'ubiquen el 59% de les notícies analitzades**. Un enfocament més centrat en cobrir l'actualitat més estricta que en explicar el procés de regularització té també el seu reflex en els gèneres periodístics emprats: en la seua immensa majoria són notícies (80%), mentre que la resta són sobretot reportatges i alguna crònica.

Aquest relat estigmatitzador de col·lapse de serveis es construeix a partir de diferents elements. Per una banda, l'Ajuntament de València destaca com a impulsor a partir de les declaracions de la seua alcaldessa**, Maria José Català, que converteixen la regularització en un cost afegit sobre els recursos municipals.** Per altra banda, la Consellera de Benestar Social de la GVA, **Elena Albalat, arriba a assegurar que les persones que regularitzen la seua situació anaven a saturar els serveis públics com ara la salut, i que s'espera que arriben 50.000 persones al País Valencià.** La pròpia consellera acabarà desmentint-se i reconeixent que les persones que es regularitzen ja són residents.

En aquest sentit, cal afegir el **recurs judicial presentat pel Govern valencià contra la regularització**, una mesura que considera «il·legal» i no un reconeixement de drets per a persones que ja resideixen al país, però que es troben en situació administrativa irregular. Aquest element de judicialització apareix en menys del 10% de les notícies analitzades, si bé en *Las Provincias* i en À Punt supera aquest percentatge.

El Suprem rebutja elevar a la justícia europea la regularització extraordinària de migrants

L'alt tribunal descarta suspendre cautelarment el procés del govern espanyol com demanaven la Comunitat Valenciana i Múrcia en un recurs

Més llegit

1 Consulta trànsit am Mitja Mar València

2 Castelló reunix les han repre Violant d' 75 anys d Germand Cavallers

3 Un tramvi Metroval descarril tallar la c Pont de F Empalme

À Punt, 8 de juliol de 2026. [El Suprem rebutja elevar a la justícia europea la regularització extraordinària de migrants]

L'última motivació informativa que enfoca cap a la saturació de serveis té a veure amb la **campanya de Vox, entre abril i maig, que impulsa mocions als ajuntaments amb la proposta de "prioritat nacional",** que va acompanyada d'una petició de **derogació del decret de regularització.**

CONTRARRELAT DE L'ESQUERRA

S'ha plasmat als mitjans **un contrarrelat al discurs institucional de l'alcaldessa de València o del Consell valencià que considera que el caos de les cues i de la gestió del procés ha estat provocat intencionadament per les administracions governades pel PP per generar confrontació política**. Una narrativa que només ha estat present en el 14,0% de les notícies analitzades, i que ha generat pocs titulars. En la notícia de *Levante-EMV* titulada "Regularización extraordinaria en Valencia: cuáles son los documentos imprescindibles" (17 d'abril de 2026), a l'interior de la notícia, s'informa que Compromís afirma que hi ha un «caos provocat» però no apareix als elements com titular o subtítol.

El 21 d'abril en *El Diario* la regidora de Compromís, Lucía Beamud, denuncia que "Catalá no ha hecho absolutamente nada durante semanas para preparar este proceso y ahora intenta culpar a otros de su propia inacción". En 19 de juny, la mateixa regidora va declarar en *Levante-EMV* que en la seua opinió han estat "Las entidades han hecho el trabajo que tenía que hacer el ayuntamiento". Altres notícies mostren clarament aquesta acusació: "Bernabé: «Me da pena Valencia, los ayuntamientos de toda España se han reforzado para la regularización»", apareix un 21 d'abril en *Las Provincias*, o **"Compromís denuncia el «falso» refuerzo de València para la regularización de migrantes",** aparegut un 23 d'abril en el *Levante-EMV***.** O la peça **"Crítiques entre els ajuntaments en sentir-se desbordats per l'allau de gent demanant els documents"** que aborda el tema el 20 d'abril en À Punt i que inclou declaracions de membres de Compromís i PSOE.

Bernabé: «Me da pena Valencia, los ayuntamientos de toda España se han reforzado para la regularización»

La delegada del Gobierno se reúne con 32 entidades sociales que colaboran con la tramitación y critica a la alcaldesa: «Si no quiere, es su problema»

Guardar Regala esta noticia Añádenos en Google

***Las Provincias*, 21 d'abril de 2026. Bernabé: «Me da pena Valencia, los ayuntamientos de toda España se han reforzado para la regularización»**

***Levante-EMV*, 23 d'abril de 2026.“Compromís denuncia el «falso» refuerzo de València para la regularización de migrantes”**

À Punt, 19 d›abril de 2026. CCOO denuncia “improvisació” i falta de formació en Correus davant de l'inici de la regularització de migrants

Entre **finals d'abril i maig, va haver-hi més confrontació política arran d'una circular interna de la conselleria de Sanitat als centres de salut en la qual s'havia indicat que determinats certificats sanitaris no tenien validesa** per al procés de **regularització**. Aquests fets provoquen que el PSOE acuse al Govern Valencià de boicotejar tot el procés, com es pot veure en el titular: “El PSPV denuncia ante la Fiscalía la instrucción del Consell con trabas para el proceso de regularización de migrantes”, del 13 de maig en *El Diario*.

Les entitats socials i associacions de persones migrants, de forma més indirecta, també han dit la seua i ho han reclamat amb titulars com "**Regularización de migrantes: Las ONG emiten los certificados de vulnerabilidad que los ayuntamientos bloquean**" (24 d'abril de 2026), a *Levante-EMV* i qüestionen i critiquen l'actuació de les administracions valencianes.

EL MARC UTILITARISTA

Hi ha un altre **marc d'interpretació que parla de les persones migrants només quan són "útils" econòmicament, amb plantejaments com que són una força de treball necessària** perquè hi ha demanda de mà d'obra, per exemple. Aquest enquadrament no valora de forma integral a les persones migrants, ni com a subjecte polític de drets i capacitat d'incidència o agència. L'exemple paradigmàtic d'aquest utilitarisme, en negatiu, és la notícia **La regularización de inmigrantes apenas tendrá impacto en la economía española** que cita un informe de Fedea i BBVA Research. Aquest enfoc apenes supera el 8% de les notícies.

La regularización de inmigrantes apenas tendrá impacto en la economía española

Un informe de Fedea y BBVA Research señala que la medida elevará las cotizaciones pero moderará el crecimiento de los salarios

***Las Provincias*, 27 de maig de 2026. La regularización de inmigrantes apenas tendrá impacto en la economía española, según Fedea**

En la mateixa línia, **hi ha un altre enfoc (10%) que parla de les persones que han sol·licitat la regularització només en clau de dades**: quantes sol·licituds, perfils de persones que s'han acollit al procés o si hi ha més de les esperades. Unes notícies que si bé, de forma aïllada, no són necessàriament negatives, en el context en el que els marcs interpretatius dominants durant la regularització són deshumanitzadors i estigmatitzadors, poden acabar reforçant-los.

***Las Provincias*, 14 d'abril de 2026. Cerca de 70.000 inmigrantes se beneficiarán de la regularización en la Comunitat**

ELS MARCS MÉS EXPLÍCITAMENT RACISTES SÓN MINORITARIS

Un **18% de les notícies analitzades contenen elements discursius clarament estigmatitzadors**. Per capçaleres, **el percentatge més elevat es registra a *Las Provincias* (23%)**, mentre que *elDiario.es* presenta el percentatge més baix (11%). D'altra banda, menys del 5% de les informacions estableixen una vinculació explícita entre les persones migrants i la delinqüència.

EL CONTRAPUNT: UN MARC DE DRETS HUMANS

En els diferents mitjans també hi **ha hagut espais per a marcs interpretatius que parlen de drets en un 31,4% de les notícies, un enquadrament que arriba al 44,4% en el cas de *Levante-EMV*.** Fins i tot, hi ha un altre marc de **denúncia pública de situacions de discriminació** que estan patint les persones que poden regularitzar-se, que ocupa **1 de cada 4 notícies de la mostra** total i arribaria als seus màxims en mitjans com en *El Diario* (44,4%) i en *Levante-EMV* (41,7%). Com a exemples hi ha notícies de Levante-EMV: **"Migrantes pagan entre 200 y 500 euros en Valencia para tramitar su expediente de regulación"** o "**Las ONG exigen a Servicios Sociales de València que firmen certificados de vulnerabilidad"** (20 d'abril de 2026), i: "No atienden a la gente y nosotros no damos abasto", del 25 i 20 d'abril respectivament.

Levante-EMV, 11 de juny de 2026. [Cuarenta entidades sociales denuncian un incremento de controles "raciales" policiales en la Comunitat Valenciana]

Levante-EMV, 20 d'abril de 2026. [Las ONG exigen a Servicios Sociales de València que firmen certificados de vulnerabilidad: "No atienden a la gente y nosotros no damos abasto"]

Els moviments socials han denunciat les dificultats i els obstacles que han hagut d'afrontar les persones que han sol·licitat la regularització Entre l'11 i el 19 de juny, les entitats van intensificar les crítiques a l'Ajuntament de València quan més de 40 entitats qualifiquen de racistes les polítiques de "prioritat" nacional i la Campaña CIEs NO clama contra deportacions produïdes durant el període obert per poder regularitzar-se.

LA PERSPECTIVA MIGRANT

És remarcable que **només 1 de cada 5 notícies compta amb les persones migrants com a font, un percentatge francament reduït en un tema en el qual són clarament protagonistes.** Les que inclouen una persona migrant com a font, són el 5% del total, i les que expliquen l'experiència en primera persona un 15,7%. En aquest cas, són les persones migrants que han sol·licitat la regularització les que expliquen els efectes negatius de la seua situació d´irregularitat administrativa i, alhora, els resultats positius que esperaven que tinguera aquest procés en les seues vides. Per mitjans els que més experiències en primera persona aporten són *El Español* (27,3%) i *Las Provincias* (26,9%).

Wilson y Claudia frente a la oficina de extranjería este lunes en Alicante. Laurine Maurice

ALICANTE

Wilson y Claudia, los primeros en beneficiarse de la regularización masiva: "Huimos de muchas amenazas"

***El Español*, 21 d'abril de 2026. Wilson y Claudia, los primeros en beneficiarse de la regularización masiva: "Huimos de muchas amenazas**

Tot i que la notícia incorpora la perspectiva migrant, el titular recorre a l'expressió "**regularització massiva**", una formulació que no és neutra i que ha estat utilitzada recurrentment en el debat polític per qüestionar o problematitzar aquest tipus de mesures. Així, la presència de la veu de les persones migrants pot conviure amb elements que poden contribuir a una percepció negativa del procés de regularització.

"Soy solicitante de asilo y llevo cuatro días rellenando toda la documentación, he necesitado ayuda para hacerlo"

El primer día de la regularización de inmigrantes se salda con ciudadanos que quieren "trabajar con todos los derechos y dejar de hacerlo en negro" | Las diez oficinas de Correos habilitadas en Valencia y 34 en la Comunitat atienden presencialmente, con un goteo constante de gente pero sin colas

Guardar Regala esta noticia Síguenos en Google

Luis y Leidy, con sus documentos en la oficina de Correos de General Avilés en Valencia. [Irene Marsilla]

***Las Provincias*, 20 d'abrilde 2026. "Soy solicitante de asilo y llevo cuatro días rellenando toda la documentación, he necesitado ayuda para hacerlo"**

Empresarios se niegan a contratar a migrantes en el proceso de regularización: "Sin el permiso definitivo no hay contrato"

El documento de "admisión a trámite" que facilita un NIE provisional para que los migrantes puedan trabajar de forma legal se parte de empresas que prefieren "esperar" la resolución definitiva

PUBLICIDAD

Levante-EMV, 6 de juliol de 2026. Empresarios se niegan a contratar a migrantes en el proceso de regularización: "Sin el permiso definitivo no hay contrato"

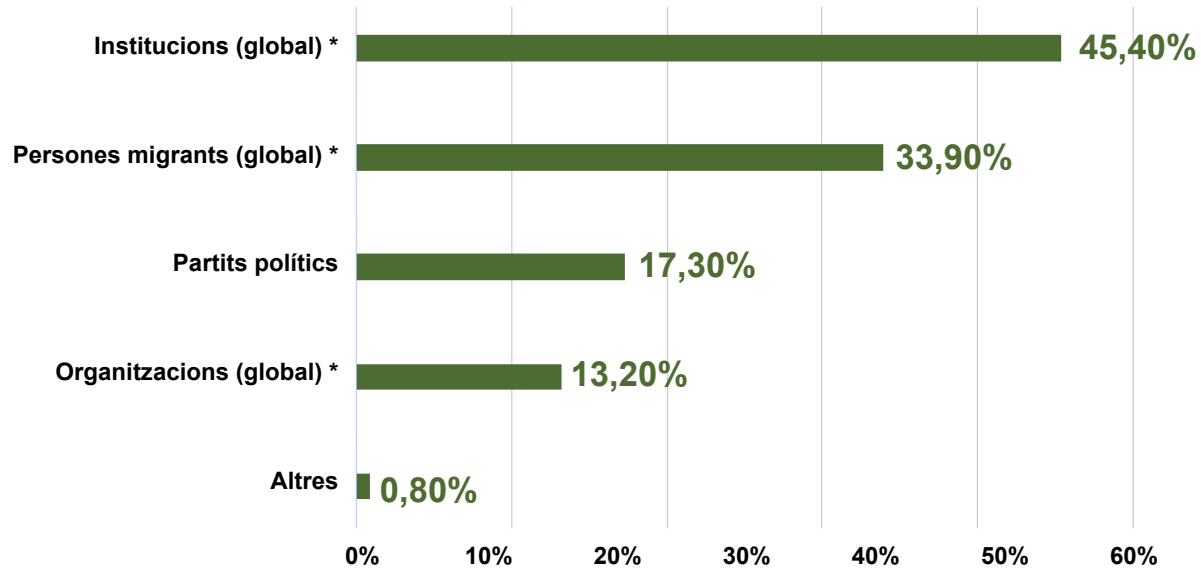
Un altre format positiu és el periodisme de servei, aquell que dóna informació útil per sol·licitar la regularització, té un pes superior, gairebé d'un 10% i està present especialment en À Punt i *Levante-EMV* on superen l'11% del total.

PER SECCIONS

L'anàlisi per les notícies per seccions mostra que la principal conclusió és que **les notícies en Societat tenen més tendència a enfocs basats en drets humans o a tenir presents experiències en primera persona, i la secció de Política destaca més la confrontació política i el discurs de saturació de servei**s. En la secció de Societat tant d'À Punt com de *Levante-EMV* l'enfoc humanitari ocupa més de la meitat de les notícies i el periodisme de servei suposa un terç de les informacions. En canvi, **en la secció de Política d'À Punt, la confrontació de governs i partidista ocupa 9 de cada 10 notícies,** mentre que a *Levante-EMV* és present en 3 de cada 4 noticies d'aquest àmbit.

5.2. Qui parla? Qui apareix?

Protagonistes dels titulars en les informacions analitzades, agrupats per tipus
% Qui protagonitza les notícies, agrupats per tipus

* Les categories de protagonistes dels titulars són multiresposta, ja que una notícia pot presentar més d'un protagonista. Els totals agrupats (institucionals, persones migrants i organitzacions) poden ser diferents a la suma de les subcategories.
Les diferents categories sumen més de 100% perquè una mateixa notícia en pot incloure vàries.

Les institucions protagonitzen el 45% dels titulars de les notícies. El govern municipal de València (19%) i el Consell valencià (14%) sumen el 33% de protagonisme **i mantenen posicions contràries a la regularització**. El 5% de titulars liderats pels tribunals, també solen tindre un component negatiu perquè estan vinculats als recursos dels governs autonòmics del PP en contra que les persones migrants en situació irregular puguen accedir a drets fonamentals. En moltes d'aquestes notícies s'exposa tot l'argumentari en contra de la regularització quan expliquen les motivacions dels recursos. **Com a administracions favorables al procés només hi ha el govern espanyol que protagonitza a prop del 7% dels titulars.**

Els partits polítics estan presents en el 17% de les notícies, cosa que està clarament vinculada, una altra vegada, **amb el marc dominant de confrontació política.** PSOE i PP estan presents en el 39% dels titulars on apareixen partits polítics. Amb tot, on es troba la major desproporció és entre **Vox, present al 39% dels titulars on apareixen els partits, -una dada molt similar a PP o PSOE- front els 9,5% de Compromís.**

L'APARENT PROTAGONISME DE LES PERSONES MIGRANTS

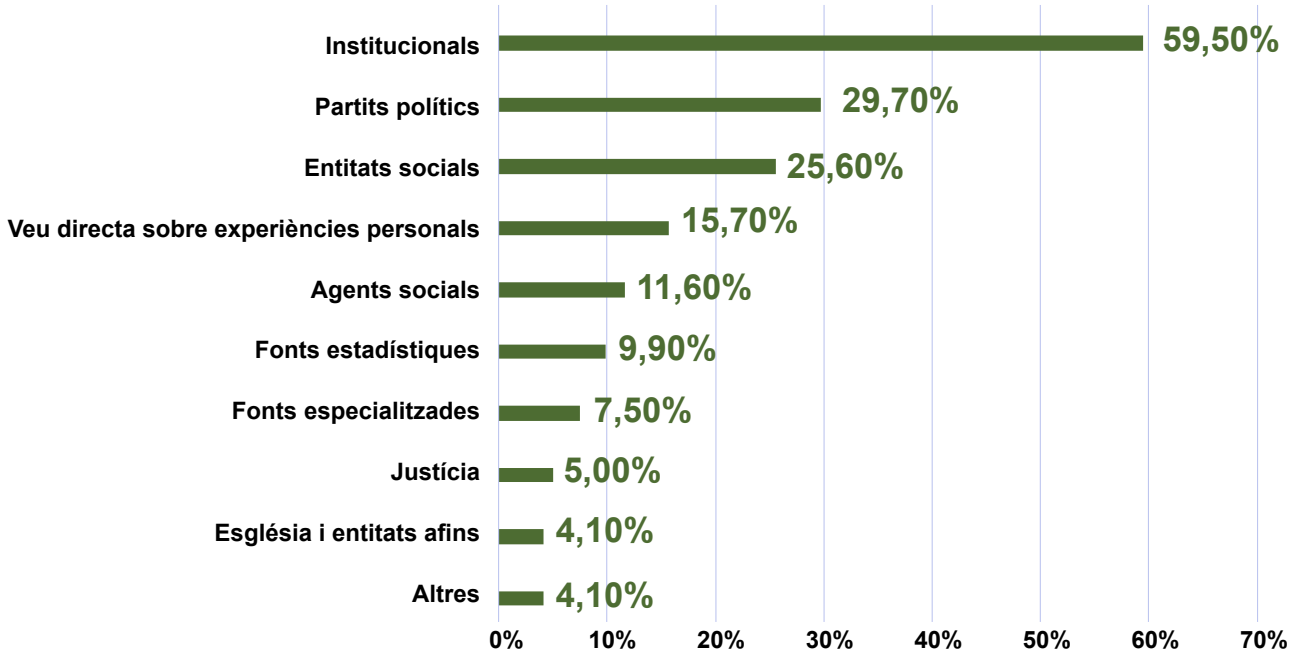
La dada global de protagonisme als titulars de persones migrants (33%) pot transmetre una imatge equivocada. El desglossament mostra que **en tots aquests titulars hi ha una menció genèrica i només el 9% del total de notícies analitzades estan vinculades a la presència de veu directa de persones migrants.** Com s'ha esmentat, en un procés de regularització, protagonitzat clarament per les persones migrants, aquest percentatge resulta especialment baix.

En quart lloc, **les organitzacions de la societat civil protagonitzen un 13% de les notícies:** repartit entre el **7% per les entitats socials** i un poc més del **6% per la patronal o sindicats.**

Es produeix una clara institucionalització dels subjectes de les notícies i el pluralisme es concep molt dins de l'àmbit dels partits, però no per incorpora de forma habitual a altres agents com ara les entitats socials o les pròpies persones que sol·liciten la regularització.

5.3 Les veus que construeixen la notícia

Fonts consultades per elaborar les informacions
% per tipus de font

Nota: Les diferents categories sumen més de 100% perquè una mateixa notícia en pot incloure vàries.

Les fonts institucionals -governs nacional, autonòmic i locals- són les més habituals amb presència a gairebé 3 de cada 5 notícies. Els partits polítics estan presents a, gairebé, 1 de cada 3 informacions, com a segona font més habitual. Les entitats socials ocupen el tercer lloc i estan presents a 1 de cada 4 peces periodístiques. **Les persones migrants són presents a 1 de cada 6 notícies, una dada molt baixa tenint en compte que són qui protagonitza clarament el procés de regularització.**

La institucionalització de les fonts, i la important presència dels partits polítics, encaixa en el predomini del marc de confrontació política. Aquest enfoc eclipsa els fets i un plantejament de drets afavoreix una major presència de les entitats socials i de persones migrants.

5.4 Com expliquen la regularització?

PLURALISME APARENT, VERIFICACIÓ INSUFICIENT

En 1 de cada 5 notícies el relat es presenta com a plural però conté afirmacions sense verificar. Una gran part d'aquestes peces periodístiques es plantegen des del **marc de confron-**

tació política. En aquest tipus de peces s'observa una **dinàmica de declaracions i contradeclaracions que estan vinculades l'actualitat política. Per una banda,** això genera una aparent pluralitat de veus, especialment entre els partits polítics. En canvi, les entitats i els agents socials, que també han estat implicats en el procés de regularització, tenen una presència menor.

El PP i Vox rebutgen les esmenes a la totalitat del PSPV i Compromís a la llei d'acompanyament dels pressupostos

L'esquerra critica que la norma arreplegue la prioritat nacional i qualifica la norma de "racista", mentre que el PP argumenta que té en compte "l'arrelament" que apliquen ajuntaments com el de Mislata

Més llegit

1 Tres nous de fins a sacsegen pròxima del sisme

2 Rodrigue guanya l de Valèn rècord d'

3 Mor ofeg vint mes piscina p Tous

À Punt, 16 de juliol de 2026. [El PP i Vox rebutgen les esmenes a la totalitat del PSPV i Compromís a la llei d'acompanyament dels pressupostos]

Per una altra banda, aquest pluralisme aparent genera una sensació de contrast i presenta totes les opcions com a legítimes, cosa que el converteix en un colador per als relats informatius basats en *fake news* i racistes. Quan els mitjans repliquen la proposta racista de "prioritat nacional" -presentada en mocions municipals impulsades per Vox durant el procés de regularització- com una proposta més sense qüestionar la premissa falsa de la que parteix, acaba legitimant aquest discurs.

Que el plantejament de la "prioritat nacional" parteix d'una premissa falsa, només s'explicita quan les entitats ho denuncien. Un exemple és l'article Entidades sociales tildan de "bulo" el pacto de PP y Vox para excluir de las ayudas a personas sin papeles: "No tienen acceso a la mayoría de prestaciones" que ja recull el desmentiment. La tasca de verificació l'han acabat fent les entitats, quan l'haurien d'haver assumit els mitjans.

De la mateixa manera, un mitjà que assumeix el discurs de saturació dels serveis públics, plantejat pels governs autonòmic i municipal de València, contribueix a reforçar la desinformació i el racisme. En primer lloc perquè parteix d'una premissa falsa: que les persones beneficiàries de la regularització vivien fora d'Espanya, quan ser resident era una condició per poder sol·licitar-la. I, en segon lloc, perquè assumeix implícitament que les persones migrades residents no tenen drets perquè "saturen" els serveis socials.

La consellera de Bienestar se lía con la regularización de inmigrantes residentes en la Comunitat Valenciana: "Van a llegar 50.000"

Elena Albalat vincula el proceso de regularización estatal con la llegada de nuevos inmigrantes, a pesar de que la medida afecta exclusivamente a personas que ya viven y trabajan en España

— El Gobierno inicia los trámites para la regularización extraordinaria de migrantes: "Reforzamos un modelo basado en derechos humanos"

PRIORIZA ELDIARIO.ES EN GOOGLE

Añade elDiario.es como fuente preferida ↗

El Diario, **2 de febrer de 2026.** [La consellera de Bienestar se lía con la regularización de inmigrantes residentes en la Comunitat Valenciana: "Van a llegar 50.000"]

La consellera de Servicis Socials sobre la regularització de migrants: "Hi haurà més demanda de servicis públics. Qui la pagarà?"

Elena Albalat apella a l'infrafinançament per a qüestionar la mesura i assegura que els recursos autonòmics tampoc no estan preparats per a atendre més menors migrants perquè estan "sobreocupats"

Més llegit

1 MINUT A

2 Un veí d'

3 Emergèn

4 MAPA | C

5 L'Ajuntam

À Punt NTC

À Punt, 2 de febrer de 2026. [La consellera de Servicis Socials sobre la regularització de migrants: "Hi haurà més demanda de servicis públics. Qui la pagarà?"]

En aquest sentit, **és paradigmàtic l'article del periodista Toni Cuquerella en *El Diario*: "La consellera de Bienestar se lía con la regularización de inmigrantes residentes en la Comunitat Valenciana: "Van a llegar 50.000".** En aquesta peça, el periodista desmenteix una a una les afirmacions del mateix dia de la consellera en les quals assegurava que la mesura atrauria 50.000 noves persones, quan per regularitzar-se calia ser resident des d'abans del 31 de desembre de 2025. La notícia d'À Punt transmet les declaracions de forma pretesament neutra, però sense comprovar-les, com si fa *El Diario.*

En alguns casos aquest pluralisme també pot incloure entitats socials defensores de Drets Humans, però segueixen la mateixa estructura.

À Punt, 29 de gener de 2026. [El PP i Vox estan disposats a acudir a la justícia per la regularització, mentre que CCOO celebra el procés]

D'altra banda, **el 31,4% de les notícies presenta un enfocament global positiu, mentre que el 30,6% ha estat considerat neutre**. Tot i que algunes d'aquestes informacions incorporen elements puntuals de caràcter negatiu, el seu tractament general és principalment informatiu i descriptiu. **Per contra, el 18% de les notícies han estat classificades com a negatives perquè ofereixen una visió estigmatitzadora de la regularització.** En aquest grup s'inclouen principalment les informacions relacionades amb la **judicialització del procés** i aquelles **protagonitzades en els titulars per actors institucionals contraris a la mesura, com l'Ajuntament de València o el Consell.**

ESCASSA CONTEXTUALITZACIÓ

Només 1 de cada 3 notícies analitzades dona un context suficient per entendre com la regularització ha reconegut drets de persones migrants residents en situació admnistrativa irregular i que no implicava atreure'n de noves. Aquesta descontextualització reforça l'estigmatització de les persones migrants a partir de la idea que saturen els serveis públics, enlloc de presentar-les com a persones titulars de drets.

5.5 Perquè les paraules importen

No existeix una terminologia mediàtica tancada per a denominar a les persones migrants en la mostra de notícies analitzada. De fet, el més habitual és que en la mateixa peça informativa convisquen diferents fórmules alhora: "persones migrants", "migrants", "immigrants", "estrangers" o "persones estrangeres" són les més habituals. La que està més present en fins a les 3 de cada 4 informacions analitzades, és **"migrant"**. En segon lloc, i a molta distància, "persona migrant" ja per sota del 40% de les peces. **Les terminologies més negatives són minoritàries com: "il·legals" o "immigrants il·legals", o expressions com persones en "situació il·legal" amb usos per baix del 5% del total de notícies cadascuna.**

Pel que fa a la denominació de la regularització fins a 1 de cada 5 notícies empra l'exrpressió **"regularització massiva".** Amb tot, la denominació que **predomina és la més simple "regularització" en gairebé 4 de cada 5 notícies.** Altres termes com **"regularització extraordinària" (62%), "regularització d'immigrants" (37%) o "regularització de migrants" (33%) tenen un ús considerable.** La resta de denominacions estan per baix del 10% de les notícies.

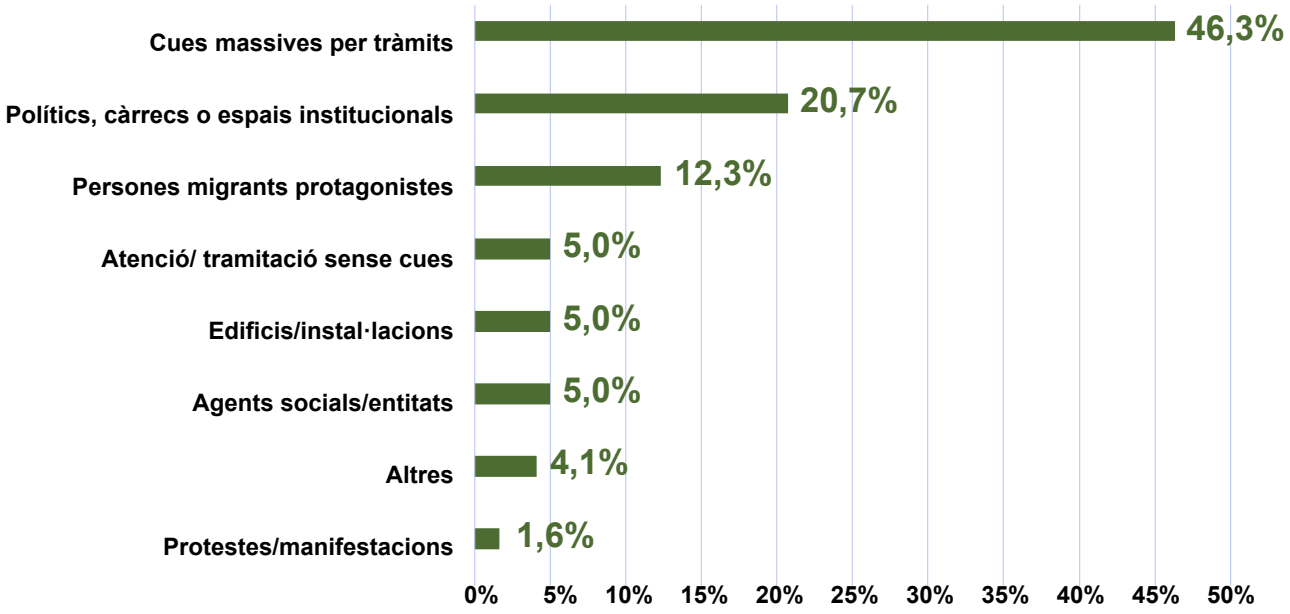
PERFIL DE LES PERSONES MIGRANTS

En la major part del discurs mediàtic sobre la regularització s'agrupa a totes les persones que l'han sol·licitada sota el nom de migrant o persona migrant sense visibilitzar la diversitat. Només en les notícies de balanç, una vegada finalitzat el procés, sí que hi ha dades que visibilitzen la diversitat de les persones que han pogut sol·licitar regularitzar la seua situació: per sexes, edats o orígens.

En un 81% de les peces no hi ha cap menció a l'origen més que uns genèrics "persona migrant", "immigrant" o "estranger". **En la resta de notícies sí que es parla de l'origen i quan es fa tres quartes parts procedeixen de Latinoamérica i gairebé una quarta part, d'Àfrica. Això contrasta amb la sobrerepresentació mediàtica en negatiu de les persones d'origen africà que acaba sent clarament criminalitzadora i deshumanitzada en situacions com la crisi humanitària a Ceuta.**

5.6 L'impacte visual de les notícies

Recursos gràfics habituals
% per tipus de recursos

Nota: La suma dels valors dona 100%.

El recurs més habitual per il·lustrar una informació sobre la regularització és **la imatge de les cues** que es van produir **davant de les administracions per sol·licitar-la durant els primers dies. Es fa servir en gairebé la meitat dels casos i està clarament sobreutilitzat**. Considerat individualment, l'ús d'aquesta imatge en cada notícia no seria necessàriament incorrecte, especialment durant els primers dies. El **seu ús indiscriminat, però, acaba reforçant la idea de saturació dels serveis i que contribueix a deshumanitzar a les persones migrants. Això es reforça quan estan d'esquenes o el pla és molt llunyà.**

Per mitjans, *Las Provincias* és qui recorre més a aquest recurs, en gairebé 4 de cada 5 notícies, i és el mitjà que concentra més imatges de cues amb persones d'esquenes. *El Levante-EMV* ho fa amb pràcticament la meitat de les seues informacions. À Punt i *El Español* amb prop d'1 de cada 3 de les seues peces, i *El Diario* amb només 1 de cada 5 ocasions.

El Ayuntamiento de Valencia, obligado a desviar 2 millones del presupuesto ante las colas de inmigrantes por la regularización del padrón

Ferrer San Segundo critica que el decreto del Gobierno de España «ha sido una falta de respeto a los más de 8.000 municipios que nos vemos abocados a resolv un problema que otros ordenan de un día para otros, sin claves, ni instrucciones ayuda para el refuerzo»

***Las Provincias*, 15 d'abril de 2026.** [El Ayuntamiento de Valencia, obligado a desviar 2 millones del presupuesto ante las colas de inmigrantes por la regularización del padrón]

El segon recurs més usat, i que reforça el domini de la confrontació política en el relat sobre la regularització, són **imatges de polítics fent declaracions o de les Corts Valencianes ,** que arriba a estar present en 1 de cada 5 notícies analitzades.

ULTIMA HORA Todos los municipios sin clase este lunes por la dana Adam

La Generalitat recurrirá el decreto de regularización del Gobierno mientras alerta de sus efectos

Llorca recibe la felicitación de Vox por su oposición a las políticas migratorias y considera que la medida es "un tema electoral" y avisa que va a "poner en riesgo"

***Levante-EMV*, 15 d'abril de 2026.** [La Generalitat recurrirá el decreto de regularización del Gobierno mientras alerta de sus efectos]

Hi ha un **recurs alternatiu** més personalitzat com ara una **imatge d'una persona migrant que està sent atesa de forma individualitzada per fer la seua sol·licitud, però s'usa només en el 5% dels casos**. Com tot recurs gràfic, si se n'abusa o acaba sent la forma habitual d'il·lustrar a les persones migrants, pot generar una imatge assistencialista.

La regularización de inmigrantes toca a su fin en Valencia: «Sin los papeles, me tenía que volver a Colombia»

Los extranjeros pueden presentar solicitudes para legalizar su situación en España hasta este martes

Las Provincias, 29 de juny de 2026. [La regularización de inmigrantes toca a su fin en Valencia: «Sin los papeles, me tenía que volver a Colombia»]

A més, hi ha d'altres opcions molt minoritàries, com **mostrar persones migrants treballant, organitzades o en manifestacions, però que no superen juntes el 5%** del total d'imatges.

Qui, com i quan podrà acollir-se al nou procés de regularització d'immigrants?

El govern central dona llum verda a un procediment que legalitzarà la situació administrativa de mig milió de persones. L'últim procés semblant es va fer fa 21 anys

À Punt, 27 de gener de 2026. [Qui, com i quan podrà acollir-se al nou procés de regularització d'immigrants?]

Levante-EMV, 15 d'abril de 2026. [Unos 100.000 migrantes de la Comunitat Valenciana tienen dos meses y medio para regularizar su situación]

Quan expliquen la seua experiència personal, fotos de primer pla o pla mitjà que els mostren en els seus espais habituals domèstics o laborals. Un opció que arriba al 12% de les notícies, i que en dues ocasions oculta la cara per evitar dificultats en la regularització.

Patricia lleva 7 años en Torrevieja tras dejar Paraguay y sueña con tener la residencia: "Lo más duro es no ver a mi hijo"

***El Español*, 28 de gener de 2026.** [Patricia lleva 7 años en Torrevieja tras dejar Paraguay y sueña con tener la residencia: "Lo más duro es no ver a mi hijo"]

Levante-EMV, 17 d'abril de 2026. [Vivimos en València desde hace años y no hemos parado de trabajar pero con sueldos precarios y sin derecho a nada]

5.7 Les ulleres morades als mitjans

La perspectiva de gènere i LGTBIQ+ és pràcticament inexistent, només apareix en un percentatge de notícies inferior al 3%. Les dues vegades que hi ha alguna anàlisi que s'aproxima a la perspectiva de gènere ho fa de forma indirecta, tot i que s'ubica que són les dones migrants les que més treballen en ocupacions precàries, en sectors de la neteja o de les cures. No se cita expressament la discriminació per motiu de gènere o diversitat afectivosexual, ni cap especificitat de vivències, desigualtats o violències patides.

Es tracta d'una cobertura clarament androcèntrica i heterocèntrica que no ha incorporat en el tractament informatiu de la regularització cap anàlisi per fer visibles les desigualtats socials, estereotips o violències que pateixen les dones migrants i les persones migrants LGTBIQ+.

PRESÈNCIA DE DONES I VISIBILITAT DE PERSONES LGBTIQ+

Les dones com a fonts són presents a més de la meitat de les notícies: d'aquestes 3 de cada 5 dones citades són càrrecs polítics o institucionals (Pilar Bernabé, delegada del Govern; María José Catalá, alcaldessa de València; Elena Albalat, consellera de Serveis Socials, Família i Infància; o Susana Camarero, vicepresidenta primera del Consell).

Les dones migrants només apareixen en 1 de cada 10 notícies sobre el total de mostres. Si es consideren únicament les notícies que recullen experiències en primera persona, les dones migrants estan presents en 3 de cada 4.

Pel que fa a les persones LGBTIQ+, no hi ha cap esment en cap de les notícies analitzades. Ni tan sols en les experiències personals, on es podria haver entrevistat a parelles gais o lesbianes, com sí que es fa hi ha parelles heterosexuals.

5.8 Entre l'estigma i la responsabilitat mediàtica

BONES PRÀCTIQUES

La veu de persones migrants està present en més de la meitat del total de les 23 notícies considerades com a bones pràctiques, i en són protagonistes del 60% dels titulars. Hi ha un major contrast de les afirmacions que poden ser considerades estigmatitzadores. En 3 de cada 4 bones pràctiques hi ha **context** que explica **la situació de les persones migrants residents en situació irregular i que aquest decret implica una millora de les seues condicions.**

L'ús de les dues opcions més freqüents d'imatges (cues per demanar la regularització i fotografies de polítics) s'usa en menys del 40% dels casos. En 4 de cada 5 notícies existeix un enfoc en drets que planteja la regularització com un reconeixement de drets. A més, hi ha altres enfocs, com e**l testimoni directe de l'experiència personal, periodisme de servei**, que informa les persones interessades de quin és el camí per a sol·licitar la regularització, i fins i tot hi ha **peces de denuncia de la precarietat de mitjans per fer la sol·licitud. El gènere periodístic predominant és el reportatge.**

MALES PRÀCTIQUES

Entre les 13 notícies catalogades com a males pràctiques, **les persones migrants no tenen veu, ni són mai protagonistes d'un titular, tot i que en 4 de cada 5 informacions s'han prioritzat les fonts institucionals**. A més, s'hi reprodueixen afirmacions que no se sotmeten a contrast suficient. En 3 de cada 4 notícies no ofereix context més enllà de l'explicació dels requisits establerts en el decret per a poder sol·licitar la regularització.

Les dues opcions més freqüents d'imatges (cues per demanar la regularització i fotografies de polítics) són usades en 4 de cada 5 notícies. Els marcs són centralment els de confrontació política són 9 de cada 10 casos i saturació de serveis, 4 de cada 5 notícies. També tenen pes aquelles notícies que informen sobre la denuncia del Govern valencià contra el decret de regularització i **estan**

presents conceptes com saturació dels serveis, "efecte crida", "prioritat nacional" i els molt minoritaris de "col·lapse" o "immigració il·legal".

RESULTATS QUALITATIUS

Les fonts

L'ús de **fonts institucionals** genera **un discurs més polaritzat i paternalista, sobre les persones migrants però no des d'elles ni el seu relat, ni molt menys com a subjecte polític organitzat que pot criticar el sistema social**. La confrontació política sovint desplaça el subjecte real de la informació en un procés com el de regularització on les **persones migrants** són clarament protagonistes. Això **les deixa sense veu, les invisibilitza i les deshumanitza, no són persones són competidores pels recursos socials o són números.**

La presència de la veu migrant transforma el relat. Quan les persones afectades parlen, la narrativa s'esdevé més propera i humana i s'abandona tant l'abstracció com la confrontació política. La quotidianitat de la precarietat laboral, separació familiar o barreres per accedir a drets com la salut i la regularització com una solució als seus problemes protagonitzen el relat en primera persona.

Els marcs

Els dos marcs interpretatius més detectats, i que generen una sèrie de relacions recurrents:

a. L'enfoc estigmatitzant:

El problema detectat és la saturació, el **col·lapse o la sobrecàrrega** dels serveis públics.

- La causa relacionada seria la regularització extraordinària.
- El responsable, el Govern espanyol.
- La solució presentada seria: el recurs judicial, canvis legals si hi ha canvi de govern, el control migratori i la "prioritat nacional".

b. L'enfoc en drets humans:

S'ubica el problema en la precarietat i falta de drets de les persones migrants residents en situació administrativa irregular i també en el bloqueig administratiu de cara a sol·licitar la regularització.

- La causa havia estat la falta de vies de regularització, la burocràcia, els bloquejos o la inseguretat jurídica.
- Els responsables serien les administracions o agents que poden dificultar o agilitzar el procés.
- La solució presentada seria garantir drets a partir d'agilitzar la regularització.

L'ESTIGMATITZACIÓ

El principal risc és l'estigmatització a partir de la construcció de les persones migrants com a càrrega, despesa o competència. La pluralitat de fonts no garanteix per si mateix un tractament periodístic de qualitat.

El **mecanisme més problemàtic no és una hostilitat explícita sinó la falta de contrast d'afirmacions procedents, en la seua majoria, del discurs polític o institucional.** També passa quan es transcriu, sense cap contrast amb persones expertes o activistes pels drets humans, les motivacions del recurs del PP contra la regularització.

Imatges amb actitud passiva

Finalment, les imatges solen mostrar persones en plans generals, integrades en multituds i amb una actitud passiva. La repetició d'aquest tipus de representacions pot reforçar marcs deshumanitzadors, en invisibilitzar la seua individualitat i capacitat d'acció.

6. Annex sobre crisi humanitària a Ceuta

Prop del 90% de les notícies analitzades estableixen una **vinculació entre la regularització i la crisi humanitària en Ceuta** de finals de juliol, a partir d'un suposat **"efecte crida".** Mai apareix com a relat del mateix mitjà i **sempre es narra a partir de fonts vinculades a la dreta o l'extrema dreta** estiguen o no en càrrecs de govern. El relat s'inicia a partir d'una **carta signada per 22 països, encapçalats per la primera ministra italiana, Giorgia Meloni**, sobre la crisi humanitària de Ceuta. A més, també hi ha hagut líders espanyols -present cadascú a una notícia- de la dreta, Alberto Núñez Feijóo; i l'extrema dreta, Santiago Abascal; i el portaveu del consell valencià, Miguel Barrachina.

edro Sánchez encaja las críticas de Giorgia Meloni, Donald Trump y otros líderes internacionales. EL ESPAÑOL

MUNDO

Los principales miembros de la UE y EEUU culpan a Sánchez de la crisis de Ceuta por la regularización de inmigrantes

El Español, **1 d'agost de 2026.** [Los principales miembros de la UE y EEUU culpan a Sánchez de la crisis de Ceuta por la regularización de inmigrantes]

Només en 1 de cada 4 notícies analitzades hi havia una font que afirmara que no existia el suposat "efecte crida". En una, d'*El Diario*, era el comissari europeu d'Interior qui desvincula la regularització als fets de Ceuta, i sense presència de declaracions de representants de la dreta o extrema dreta. En una altra de *Levante-EMV* és el ministre espanyol d'exteriors, José Manuel Albares, que critica el ministre italià d'Exteriors per vincular els fets de Ceuta a la regularització i el titlla d'insolidari i de "demagogia partidista". Tan sols 2 fonts oficials, i que estan en l'exercici del poder, desmenteixen o contraposen el suposat "efecte crida", però no tenen quasi ressò en els altres mitjans. Cap mitjà contrasta a partir d'informes, opinions expertes o entitats socials aquesta afirmació.

El comisario europeo de Interior desvincula la regularización de migrantes y la crisis en Ceuta

Ha respaldado el discurso del Gobierno sobre la influencia de las "mafias" de tráfico en la entrada de 72.000 personas a Ceuta y agradece a Marruecos por su "cooperación"

— Marlaska da por zanjada la crisis con la UE e insiste en que el CNI no dio la alerta: "Hubiéramos activado la emergencia"

PRIORIZA ELDIARIO.ES EN GOOGLE

Añade elDiario.es como fuente preferida

***El Diario*, 4 d'agost de 2026. El comisario europeo de Interior desvincula la regularización de migrantes y la crisis en Ceuta**

Es tracta de notícies elaborades a partir de declaracions on no hi ha cap contrast o verificació sobre l'anomenat "efecte crida". En 2 de cada 3 de les informacions escollides, la regularització és una menció, no el tema central. **Les notícies elaborades a base de declaracions i/o contra-declaracions de partits polítics** són un **colador de discursos sense contrastar i d'informacions falses.** En les informacions analitzades la falta de contrast és l'habitual: 3 de cada 4 **reprodueix sense, ni tan sols, contrast amb altres opinions, ni molt menys verificació el discurs encapçalat per dirigents de la dreta i de l'extrema dreta**.

22 países de la UE piden una «acción conjunta» para reforzar el control en las fronteras europeas tras la crisis en Ceuta

Una iniciativa liderada por Italia y Dinamarca exige por carta a la Comisión Europea una reunión extraordinaria de los ministros del Interior de los Estados miembro

Las Provincias, 1 d'agost de 2026. 22 países de la UE piden una «acción conjunta» para reforzar el control en las fronteras europeas tras la crisis en Ceuta

El fet que la font siguen diferents governs europeus planteja la necessitat d'un **periodisme crític que qüestione les institucions com a font quan promouen discursos i marcs racistes i clarament estigmatitzadors.**

Von der Leyen responde a Sánchez que «hay que hacer más» para reforzar las fronteras

La presidenta de la Comisión Europea pide extraer una lección de la crisis de Ceuta para aumentar la vigilancia y poner más barreras físicas en «puntos críticos»

Las Provincias, 3 d'agost de 2026. Von der Leyen responde a Sánchez que «hay que hacer más» para reforzar las fronteras

7. Els relats que els mitjans transmeten a l'opinió pública

a. La confrontació política acapara la informació sobre la regularització

La confrontació política és el marc dominant més important (56,2%) i s'ha incorporat per narrar la regularització. En moltes noticies pesa més la batalla política entre els governs PP-Vox i el govern espanyol que els fets en sí. Això té a veure amb una mena de periodisme de declaracions que no contrasta i reprodueix rèpliques i contrarrèpliques.

b. De la saturació dels serveis a l'alterització de les persones migrants

Un dels relats estigmatitzants més present (44,6%) és la **idea de saturació dels serveis públics, promogut des de les pròpies institucions valencianes, sota la idea falsa que les persones regularitzades no eren persones ja residents sinó persones noves que han de venir, cosa que les ubica com un agent extern**. Es fa una operació de resignificació i alterització pel qual les persones que sol·liciten ser regularitzades vindrien expressament per "aprofitar-se" del procés.

L'argumentari institucional valencià difón la **idea de sobrecàrrega i col·lapse produït en la pròpia aplicació del decret de regularització i reforça el marc. La saturació també inclou, indirectament, la idea de desbordament i de que "són massa"**. Tot això genera soroll per a un enfoc en drets i és un dels primers passos per la deshumanització i l'estigmatització que promou el racisme per a autojustificar-se.

c. La deshumanització

El "**nou racisme" no és explícit sinó que genera relats per vincular les persones migrants amb marcs negatius,** tampoc no dona veu tot i que, en el cas de la regularització, siguen les clares protagonistes. Parlen de la regularització els governs, representants polítics, les persones expertes, els agents socials, les entitats però (pràcticament) no les persones que han demanat la regularització. **Les persones migrants tot i que són protagonistes en prop d'1 de cada 3 titulars, són font només en 1 de cada 6 notícies. Amb qui no té veu, és més difícil empatitzar i més fàcil estigmatitzar.**

En 1 de cada 10 notícies parla de les persones que es regularitzen des de les dades estadístiques i també impersonals: la previsió de persones que s'acullen, les que finalment

s'han acollit, o un perfil dels que s'han acollit al procés. **Això es veu reforçat per l'abús d'imatges vinculades a cues per a demanar la regularització** per il·lustrar les informacions sobre el procés, gairebé la meitat, comunica despersonalització i sobretot desbordament. **Les persones es converteixen en xifres, expedients, imatges de cues i saturació de serveis**.

d. Aparència de pluralisme i verificació

La pluralitat partidista sembla que seria suficient per a una part del periodisme com a eina per contrastar afirmacions estigmatitzants com ara la saturació dels serveis, la proposta de "prioritat nacional", de "remigració" o de derogació de la regularització que es fa des de l'extrema dreta.

Passa el mateix amb afirmacions, en les notícies sobre la crisi humanitària de Ceuta, on fonts institucionals vinculen la regularització a la crisi viscuda a partir d'un suposat "efecte crida". Són tractades com a una interpretació més i totalment normalitzada en el sistema democràtic. Aquesta pràctica de pluralisme sense verificació s'ha convertit en un colador del discurs d'extrema dreta que són tractats com a legítims i verídics.

En 1 de cada 5 notícies no hi ha una verificació d'alguna de les afirmacions sobre si són reals o estan basades en fets i no en *fake news* o manipulacions. El periodisme de declaracions, lligat a l'estricta actualitat i a la reacció de les forces polítiques adversàries, és un element comú entre la majoria d'aquestes notícies. Prop de 3 de cada 5 notícies analitzades **s'han publicat entre els 14 i 24 d'abril i per** gènere periodístic: 4 de 5 són notícies, i la resta reportatges o cròniques. A més, es tracta d'un periodisme molt institucionalitzat que genera peces informatives sense profunditat, ni anàlisi, ni context (**2 de cada 3 notícies tenen poc o cap context**).

e. Un relat androcèntric i patriarcal

El relat sobre la regularització és androcèntric i heterocèntric: no s'incorpora la perspectiva de gènere i diversitat afectivosexual. No s'inclou informació i context sobre les violències, desigualtats i les discriminacions específiques que viuen les dones migrants i les persones migrants LGTBIQ+. Les dones migrants pateixen discriminació pel gènere, l'origen i la classe social: jornades abusives de 60 hores setmanals, salaris de no més de 1000 euros al mes, i concentració important del seu treball en el sector de les cures.

Les dones estan presents **al 55% de les notícies** però, en gran part, és degut a la **visibilitat de càrrecs polítics i institucionals.** En canvi, le**s dones migrants apareixen en 1 de cada 10 notícies** i les dones d'entitats socials, en 1 de cada 6**.** Les persones LGBTIQ+ són clarament invisibles en el relat de la regularització.

f. El relat dels drets humans

Tot i que no és majoritari (31,4%), també hi ha un relat enfocat en drets humans que s'obri camí. **Un relat que posa l'accent en els beneficis d'una regularització que reconeix drets a persones migrants residents al territori que es troven en situació administrativa irregular.**

- **Periodisme de servei:** un enfocament orientat a oferir **informació útil i pràctica** a les persones potencialment interessades en el procés de regularització. Aquest tipus de cobertura facilita informació clara sobre els requisits, la documentació necessària, els tràmits a realitzar, els recursos disponibles i els drets que els reconeixen.

- **Històries en primera persona**: En 1 de cada 6 peces informatives analitzades han entrevistat persones migrants que han sol·licitat la regularització i expliquen la seua situació de precarietat laboral i vital. En aquest tipus de peces, tots els mitjans tenen un enfoc sobre els canvis positius que ha suposat la regularització per les persones migrants residents en situació administrativa irregular.

- **La veu de les entitats:** Les entitats i organitzacions socials han estat protagonistes d'una part important del procés de regularització i si bé s'ha explicat el seu punt de vista, no sempre de forma proporcionada, han protagonitzat el 7% dels titulars.

- **Contrast i desmentiment de relats estigmatitzants:** La tendència és donar el mateix valor a afirmacions estigmatitzants (com ara el discurs de la saturació dels serveis) o racistes (com la prioritat nacional), però també hi ha exemples de contrast i desmentiments.

8. Recomanacions - Cap a una comunicació responsable sobre migració i asil

a. Compromís del periodisme amb valors democràtics. L'exercici d'un periodisme independent no pot ser excusa per no comprometre's amb valors democràtics com la igualtat social o contra la vulneració dels drets. Aquest posicionament hauria de portar a un **periodisme enfocat en drets i que done veu i visibilitat de manera equilibrada als moviments socials en defensa dels drets humans i a les persones migrants.**

b. Responsabilitat en la informació sobre les persones migrants. La imatge social de les persones migrants depén, en gran part, dels relats que difonen els mitjans de comunicació. Per això, informar sobre les migracions exigeix garantir la seva presència i la veu pròpia i evitar marcs que contribuisquen a la deshumanització, la confrontació, l'estigmatització o la criminalització.

c. Informar sobre migració implica fer-ho des de la complexitat i per això cal **afavorir la participació de les persones migrants com a fonts expertes, portaveus i subjectes polítics**, especialment en aquelles qüestions que afecten directament els seus drets i condicions de vida.

d. La confrontació política no pot monopolitzar una cobertura. La confrontació política no hauria de monopolitzar la cobertura informativa. Tot i que és inevitable que el debat partidista estiga present en processos com el de la regularització, els mitjans poden apostar per un enfocament centrat en el periodisme de servei, les històries de vida i l'impacte de la mesura en els drets de les persones migrants.

e. Departaments de verificació en els mitjans. Seria recomanable que els mitjans tinguessen un departament propi de verificació -com ja tenen Efe o RTVE- o, si més no, una organització de les rutines que permeta reforçar els mecanismes de verificació. L'objectiu seria poder contrastar les afirmacions amb recerca pròpia i no "assumir" qualsevol discurs -com passa amb l'extrema dreta- com si fos veraç i equiparable a la resta.

f. Diversitat d'elements gràfics i recursos visuals propis. Les imatges han d'estar concebudes per aportar valor a la informació, afavorir una major proximitat amb les persones representades i evitar enfocaments que les deshumanitzen, estereotipen negativament o perpetuen prejudicis.

g. Ampliar el pluralisme de fonts. No hi ha prou amb la pluralitat de partits polítics, cal incorporar un pluralisme social, de persones migrants que expliquen la seua història, de fonts especialitzades amb una visió experta del tema, de les entitats socials i les organitzacions pròpies de les persones migrants.

h. Utilitzar una terminologia que pose les persones al centre. Les paraules contribueixen a construir la representació social de la migració. Prioritzar expressions com *persones migrants*, *persones refugiades* o simplement *persones* ajuda a evitar etiquetes simplificadores i afavoreix una representació més humana i respectuosa.

i. Perspectiva de gènere i LGBTIQ+. Aquesta perspectiva resulta clau per entendre la diversitat i també els sistemes d'opressió que operen tant per gènere com per orientació afectivo-sexual, o les identitats i expressions de gènere. S'ha d'incorporar **un enfocament analític per identificar i fer visibles les desigualtats socials, els estereotips negatius i les violències que pateixen les dones migrants i les persones migrants LGBTIQ+.**

j. Incloure una veu pròpia de les persones migrants

- **Perspectiva migrant autònoma. Cal superar els discursos utilitaristes,** que valoren les persones migrants únicament per la seua aportació econòmica o com a mà d'obra, així com els discursos més paternalistes o assistencialistes. El **relat mediàtic ha de reconéixer i incorporar les persones migrants com a subjectes polítics diversos i amb veu pròpia**, **evitant presentar-les únicament com a receptores de polítiques públiques o com a objecte de debat.**

- **La veu de les persones migrants organitzades.** Les organitzacions de persones migrants han de poder aportar una mirada pròpia sobre les realitats que les afecten. La seua participació permet **anar més enllà dels relats centrats exclusivament en la vulnerabilitat o la precarietat, incorporant una visió crítica sobre les polítiques, les desigualtats i les barreres** que condicionen l'exercici dels seus drets.

- **Les persones migrants no són un grup aliè a la resta de la ciutadania:** Cal contrastar o qüestionar les narratives que divideixen i jerarquitzen la societat i generen un “nosaltres” i un “subjecte aliè”. En el cas del que analitza l’informe, **alterització es genera amb marcs com el de saturació dels serveis públics**, que provoca competència pels recursos entre dos parts de la mateixa societat.

- **Històries personals, diversitat i pertinença social:** Donar veu a les experiències de vida de les persones migrants contribueix a visibilitzar realitats sovint absents del relat mediàtic i a oferir una representació més humana i pròxima. **La cobertura informativa hauria de reflectir la diversitat de trajectòries, perfils i experiències que existeixen dins de la població migrant, evitant representacions homogènies** o definides únicament pel lloc d’origen. **Presentar-les com a veïnes, treballadores, estudiants, membres de famílies i subjectes de drets contribueix a una representació més ajustada a la realitat**, ajudant a combatre els prejudicis, la discriminació i el racisme, i afavorint una societat més cohesionada i inclusiva.

- **Presència de les dones migrants i la visibilitat de les persones migrants LGBTIQ+**. La seua presència com a font o com protagonista és un element de representació mediàtica que ha de ser tingut en compte de forma equilibrada en el relat sobre les persones migrants que elaboren els mitjans.

9. Referències bibliogràfiques

REFERÈNCIES TEÒRIQUES I ACADÈMIQUES

Entman, R. M. (1993). Framing: Toward clarification of a fractured paradigm. Journal of Communication, 43(4), 51–58. https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x

Hall, S. (2010). Los blancos de sus ojos: Ideologías racistas y medios de comunicación. En E. Restrepo, C. Walsh, & V. Vich (Eds.), Sin garantías: Trayectorias y problemáticas en estudios culturales (pp. 299–304).

Martínez Lirola, M. (2023). Estudio crítico discursivo sobre la representación de las mujeres inmigrantes en una muestra de la prensa española: Entre la victimización y la prostitución. Lengua y Migración, 15(1), 31–53. https://doi.org/10.37536/LYM.15.1.2023.2048

Pernas, B., & Román, M. (2022). Lugares comunes y dilemas en torno a la comunicación contra el racismo y la xenofobia. Observatorio Español del Racismo y la Xenofobia. https://www.inclusion.gob.es/en/web/oberaxe/w/migrated-lugares-comunes-y-dilemas-entorno-a-la-comunicacion-contra-el-racismo-y-la-xenofobia

Rodrigo Alsina, M. (2003). Representación de la inmigración: El poder en la construcción de alteridad. Signo y Pensamiento, 22(43), 99–111. https://revistas.javeriana.edu.co/index.php/signoypensamiento/article/view/5188

Van Dijk, T. A. (2005). Nuevo racismo y noticias: Un enfoque discursivo. En M. Nash, R. Tello, & N. Benach (Eds.), Inmigración, género y espacios urbanos: Los retos de la diversidad (pp. 33–56). Edicions Bellaterra.

Xambó, R. (2010). La inmigración en los medios de comunicación: Tendencias discursivas. Arxius de Ciències Socials, 23, 161–171. https://produccioncientifica.uv.es/documentos/5eb09e74299952764113945a

GUIES, RECOMANACIONS I RECURSOS PROFESSIONALS

CEAR-PV & Unió de Periodistes Valencians. (2017). Deu propostes contra el discurs xenòfob als mitjans de comunicació: Preguntes sobre els textos periodístics. https://www.unioperiodistes.org/wp-content/uploads/2017/12/deu_propostes_contra_xenofobia_als_mmcc.pdf

Consell de l'Audiovisual de Catalunya. (2021). Recomanacions sobre el tractament informatiu de les persones migrades i refugiades als mitjans de comunicació. https://www.cac.cat/sites/default/files/2021-03/Recomanacions_persones_migrades_refugiades_0.pdf

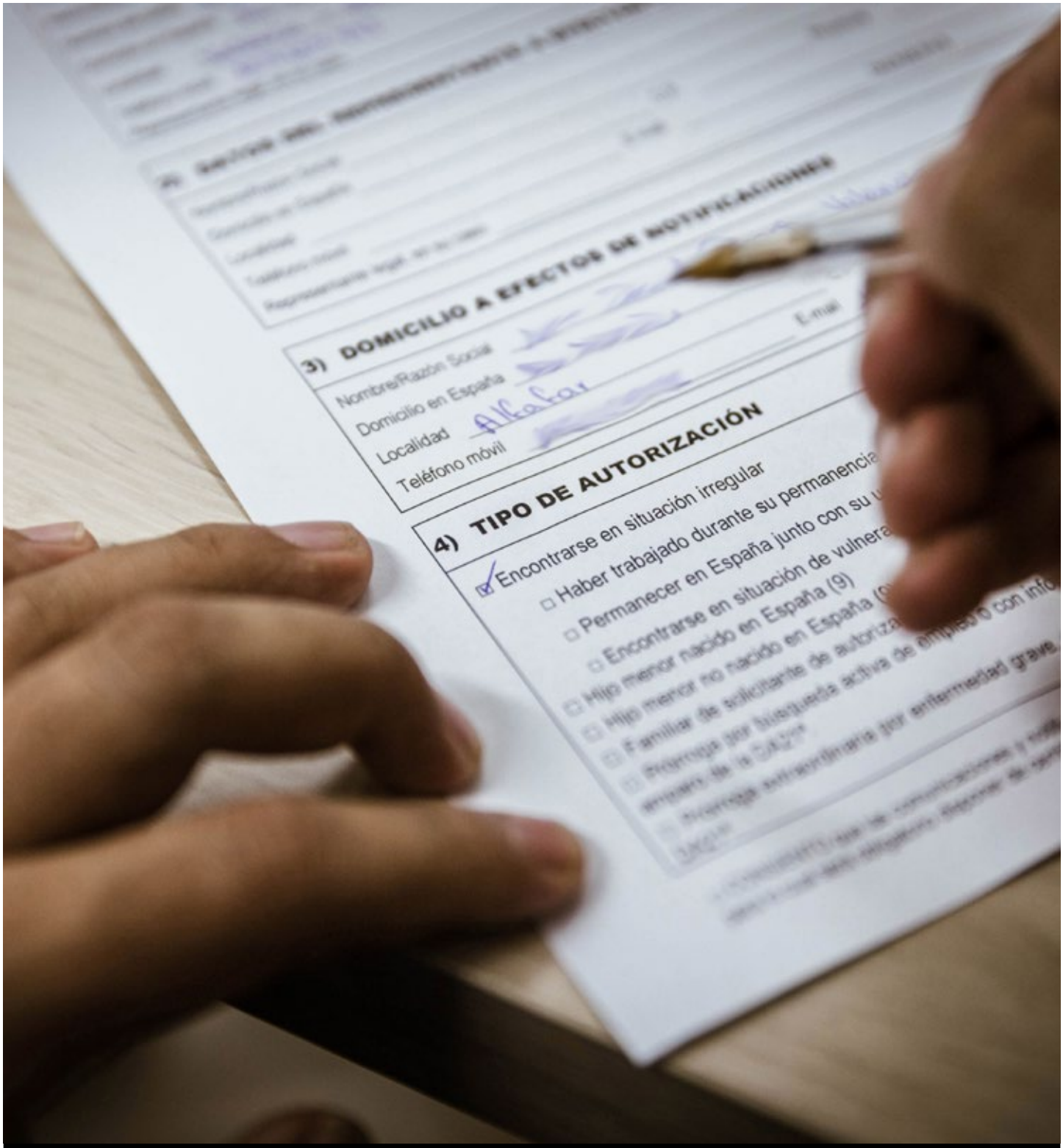
Corporació Audiovisual de la Comunitat Valenciana. (s. d.). 4.4.1. Minories, immigració, racisme i xenofòbia. Llibre d'estil CACVSA. https://www.cacvsa.es/llibre-estil/4-4-1-minories-immigracio-racisme-i-xenofobia/

Corporació Valenciana de Mitjans de Comunicació. (2021). Llibre d'estil de la Corporació Valenciana de Mitjans de Comunicació (2a ed.). https://www.cvmc.es/wp-content/uploads/Llibre-destil-CVMC-2021_25_05_2021.pdf

Herzog, B. (Ed.). (2023). Migraciones y discursos: Propuestas para el debate público. Observatorio Español del Racismo y la Xenofobia. https://www.inclusion.gob.es/en/web/oberaxe/w/migrated-migraciones-y-discursos-propuestas-para-el-debate-publico

Observatorio Español del Racismo y la Xenofobia. (2026). Guía práctica dirigida a periodistas para identificar, contextualizar y contrarrestar los discursos y delitos de odio. https://bibliovirtual.inclusion.gob.es/web/oberaxe/w/guia-practica-para-periodistas-y-comunicadores-para-identificar-contextualizar-y-contrarrestar-los-discursos-y-delitos-de-odio

Red Acoge. (s. d.). Documentación: Informes y manuales de Inmigracionalismo. https://inmigracionalismo.com/documentacion/

sensetòpics

Observatori Sense Tòpics 2026

CEAR
Comisión Española de Ayuda al Refugiado

(p) Unió de Periodistes Valencians

GENERALITAT VALENCIANA
Vicepresidencia Primera y Conselleria de Servicios Sociales, Igualdad y Vivienda